

கனகைவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்

(மூலமும் உரையும்)

நூலாசிரியர்

வ.சிவராசசிங்கம்

உரையாசிரியர்

க.கணபதியிள்ளை

கனகைவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்
(மூலமும் உரையும்)

நூலாசிரியர்
வ.சிவராசசிங்கம்

உரையாசிரியர்
க.கணபதிப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்	பக்கம்
உரையாசியர் உரைப்பது அணிந்துரை (கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்)	1
காப்புப்பருவம்	1
செங்கீரைப்பருவம்	9
தாலப்பருவம்	15
சப்பாணிப்பருவம்	21
முத்தப்பருவம்	27
வருகைப்பருவம்	33
அம்புலிப்பருவம்	38
சிற்றிற்பருவம்	44
சிறுபறைப்பருவம்	50
சிறுதேர்ப்பருவம்	56

அணிந்துரை

பிள்ளைத்தமிழ் என்ற சிற்றிலக்கியம் தமிழில் எழுந்த தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் முதன்மையானது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே. இவ்விலக்கியவகை இருந்தது என்பதற்கு “குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” என்ற சூத்திரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையை மேற்கோள் காட்டுவர்.

“இப்பாட்டு வடமொழி முதலிய மொழிகளில் இன்மையாய்த் தமிழ் ஒன்றிற்கே சிறந்தமையால் தமிழ் என்னும் பொதுப் பெயரே அடியெடுத்துச் சிறப்புப் பெயராயிற்று” என்பார் கருணாலய பாண்டியனார்.

குணவீர பண்டிதர் இயற்றிய வெண்பாப் பாட்டியலும் (12 ஆம் நூற்றாண்டு) வைத்தியநாத தேசிகர் எழுதிய இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலும் (17 ஆம் நூற்றாண்டு) இவ்விலக்கிய வகைக்குரிய இலக்கணத்தை விரிப்பனவாகும்.

சிவனையொழிந்த தெய்வங்கள் மீதும் மக்கள் மீதும் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுதல் மரபு. பாட்டுடைத் தலைவனைக் குழந்தையாகப் பாவித்து வெவ்வேறு பருவங்களில் அக்குழவி புரியும் குறும்பையும் ஆடல்களையும் கண்டும், கேட்டும் உணர்ந்தும் மகிழ்ந்தும் சித்திரிப்பதே இவ்விலக்கியம்.

காப்புப் பருவம், செங்கீரைப் பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப் பருவம் வருகைப் பருவம், அம்புலிப் பருவம், சிறுபறைப் பருவம், சிற்றிற்பருவம், சிறுதேர்ப் பருவம் என்னும்பத்தும் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்க் குரியவை. இவற்றுள் பின்னைய மூன்றும் பெண்பாலுக்காகா என்பதால், இவற்றுக்குப் பதில் கழங்குப்பருவம், அம்மாணைப் பருவம், ஊசற் பருவம் என்னும்மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

‘இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பல்’ என்ற மரபுப்படி
நோக்கினால், பிற்காலத்து இலக்கணநூலாருக்குரிய மூலங்கள்
பெரியாழ்வார் திருமொழியில் இருப்பதைக் காணலாம்.

“மாணிக்கம்கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக்குறளனே தாலேலோ
வையம் அளந்தானே தாலேலோ
என்று தாலப்பருவத்தையும்

“அஞ்சன வண்ணனோ டாடல்
ஆட உறுதியேல்
மஞ்சின் மறையாதே மாம தீ
மகிழ்ந்தோடி வா”
என்று அம்புலிப் பருவத்தையும்

“நீல நிறத்தழகார் ஐம்படையின் நடுவே
நின்கனி வாயமுதம் இற்று முறிந்து விழ
ஏலும் மறைப்பொருளே ஆடுக செங்கீரை
ஏமுல கும்உடையாய் ஆடுக செங்கீரை”
என்று செங்கீரைப் பருவத்தையும்

“தூநிலா முற்றத்தே போந்து விளையாட
வானிலா அம்புலீ சந்திரா வா என்று
நீ நிலா நின்புக ழாநின்ற ஆயர்தம்
கோநிலா வக் கொட்டாய் சப்பாணி
குடந்தை கிடந்தானே சப்பாணி
என்று சப்பாணிப் பருவத்தையும்

ஆழ் வார் பாடியதை உதாரணங் காட்டலாம்
திருஞானசம்பந்தருடைய பிள்ளைப் பருவத்தைப்பாடும் சேக்கிழார்
பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய பத்துப் பருவங்களுள் ஏழைக் குறிப்பிட்டுப்
பாடுவதுமனங் கொள்ளத்தக்கது.

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் பிற்காலத்தில் மிகப் பிரபலம் பெறலாயிற்று பகழிக்கூத்தர் பாடிய திருச் செந்துர்ப் பிள்ளைத்தமிழும், மார்க்கசகாயர் பாடிய திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழும் குமரகுருபரர் பாடிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழும், சிகரத்தைத் தொட்டவை எனலாம்.

ஈழநாடும் பிள்ளைத்தமிழலக்கியத்திற்குக் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. கதிர்காம வேலவன் மீது கருணாலய பாண்டியனாரும், மாவைமுருகன் மீது கலாநிதி(பண்டிதர்) மு.கந்தையாவும் திருக்கேதீச்சரம் கௌரிநாயகி மீது கி.இ.சதாசிவம் பிள்ளையும் நயினை நாகபூஷணியம்மை மீது வ.சிவராசசிங்கமும் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கீழ் கரவையிலுள்ள கனகராவளவிற கோவில் கொண்டருளிய விநாயகர் மீது சிவராசசிங்கம் அவர்கள் பாடிய கனகை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய உரையுடன் வெளிவருகிறது.

மேலே குறிந்த பகழிக்கூத்தர் முதலாம் பெரும் புலவர்களை அடியொற்றிப் பாடும் கவிஞன் அவர்கள் வாக்கால், கற்பனையால், ஓசையால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்கள் பாணியிலிருந்து விடுபட முடியாதவராய் இருப்பான். தவிரவும் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற சட்டகத்துக்குள் நின்று கொண்டு புதுமை செய்யும் வாய்ப்பு மிகக்குறைவு. தற்புதுமை (originality) உள்ள கவிஞனால் இந்த எல்லைகளைக் கடந்து தன் முத்திரையைப் பொறிக்க முடியும் என்பதற்குக் கனகை விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழிலிருந்து சில உதாரணங்களைக் காட்டலாம்

அழக்கடைந்த ஆடைகளைக் கசக்கித்துவைத்துப் பிழிவதுபோல எமது பழவினைகள் உடலை வாட்டி வருத்துகின்றன. இதயம் வலிக்கிறது துடிக்கிறோம் அவ்வேளை விநாயகப் பெருமானுடைய ஆயிரம் நாமங்களைச் செபிக்க எல்லா வலியும் வேதனையும் நீங்கிப் போகும்

“தூசா மாடை தனைக்கசக்கித்
 துவைத்துப் பிழிவ தெனயான் செய்
 தொல்லை வினையின் ஒருபாகம்
 சூழும் இதய வலியாகி
 மாசு பொதிந்த உடல்தன்னை
 வாட்டி வருத்த அல்லலுற்று
 மறுகித் துடிக்கும் வேளை.....
 நினதாயிர நாமம்
 நேசமோடு செபிக்க வலி
 நீங்கிப் போக.....

(தாலப் பருவம்)

குழந்தையை முத்தம் தருமாறு வேண்டுவது முத்தப் பருவம். முத்தம் என்ற சொல் வாய்முத்தத்தையும் குறிக்கும். சிப்பியில் விளையும் முத்தையும் குறிக்கும் இவ்விரு பொருளும் தோன்றப்பாடுவர் புலவர் “கடலலையையால் எற்றுண்ணும் வலம்புரிச்சங்கு ஈனும் முத்துக்கு விலையுண்டு யானைத் தந்தத்தில் விளையும் முத்துக்கு விலையுண்டு, நெற்கதிர் சுமக்கும் முத்துக்கு விலையுண்டு, மழைமேகம் சொரிகின்ற முத்துக்கு விலையுண்டு, ஆனால் உன் முத்தத்துக்கு விலையில்லை முருகா முத்தம் தருக! என்பார் பகழிக் கூத்தர்

இக்கற்பனையை மேலும் விரித்து மெருகேற்றுகிறார் சிவராசசிங்கம்.

“அரவ மலி கடல் முத்தம் சங்கு மீனம்
 ஆகியவை சொரிமுத்தம் முதலையிப்பி
 குரலுறுசெந் நெல்முத்தம் கதலி, பூகம்
 கோகனதம் கரும்பு, கழை யானைக் கோடு
 விரகமின்னார் கந்தரமென் றிவற்றில் தோன்றும்
 வெண்முத்தம் யாம் வேண்டேம் கனகை வாழ்வே!
 சரவண முத்துவின் முன்னே உதித்த செம்மா
 தங்கமுத்தே கனிமுத்தம் அருளுவாயே!

(முத்தப் பருவம்)

விநாயகப் பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களுள் முக்கியமானது முருகனுடன் போட்டியிட்டு மாங்கனி பெற்றது உலகமும் சராசரங்களும் இறைவடிவே என்று உண்மையை உணர்த்துவது இக்கதை

“அலைவளை புவனமும் உயிர்களும் இறைவடி
 வாமெனல் முற்றோர்ந்தே
 அரர்தமை வலமுறை வருகை செய் ததிசய
 அதிரச மாங்கனியைக்
 குலவுறு மகிழ்வொடு பெறுமத கரிமுக
 கொட்டுக சப்பாணி
 குதுகல நிறைகன கையிலுறை கணபதி
 கொட்டுக சப்பாணி!

(சப்பாணிப் பருவம்)

என இத் திருவிளையாடலைத் தம் பனுவலில் பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர்.

யாழ்ப்பாணத்து வழிபாட்டு மரபிற் புராண படனம் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக, முருகன் கோயில்களில் கந்த புராணப் படிப்பு சிறப்பிடம் பெறும். பெளராணிகர் ஒருவர் செய்யுளைப் பாட, மற்றொருவர் “பயன் சொல்வது” வழக்கம் பொருள் விரிப்பவர் சமய, தத்துவ, இலக்கியத் துறைகளில் தமக்கிருக்கும் வித்துவத்தைக் காட்டுவார். அடியார்கள் எம் பெருமானுடைய அருள் வெள்ளத்தில் மூழ்குவர் அனைவர்க்கும் அன்னதான மளிக்கப்படும்.

சிற்றில் கோலி விளையாடும் சிறுமியர் விநாயகப் பிள்ளையை வேண்டுகிறார்கள். “சிவகுமரா தில்லைநாத நாவலர், சிலேடைக்கனி இரத்தினம் முதலிய பெளராணிகர் இன்று வள்ளி திருமணம் புராணபடனம் செய்கின்றனர். வரும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் ஏற்பாடு செய்யும் பணி எமக்குண்டு நாம் கையால் கட்டிய (மணல்) சிற்றில்களை அழித்துவிடாதே!

“பொல்லா வினைகள் தீர்கனைகைப்
 புனிதக் கோயில் தனிற் கந்த
 புராண படனம் இடம் பெறுமிப்
 புண்யநாளிற் புகழ்மிக்க
 தில்லைநாத நாவலர் செஞ்
 சிலேடைக் கவிரத் தினமுதலாம்
 சிரேட்ட பெளராணிகர் வள்ளி
 திருக்கல் யாணப் படிப்பிற்றம்
 சொல்விற் பனங்காட் டிடவுள்ளார்
 சுவை கூர் அன்னம் அவர்க்களிக்கும்
 தூய கடனுண்டெமக் கிடையில்
 தோன்றி விளையாட்டாக் கருணைச்
 செல்வா கருமம் பங்கமுறும்
 செயலாய்ச் சிற்றில் சிதையேலே
 சிவனார் மூத்த திருக்குமரா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே”

(சிற்றிற் பருவம்)

பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும் பெம்மான் இறைவன் மந்திரருபமான
 அவன் திருநாமங்களை உச்சரிப்பதே ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்குவழி
 வேறு. சடங்குகள் வேண்டியதில்லை நமது பிள்ளைக்கவி
 கனகராவளவுறை பரமானந்த விநாயகரை மந்திர ரூபமாக
 வழிபடுகின்றார். அற்புதமாக அமைந்துள்ள இத்திருப்பாட்டுக்குப்
 பொருள் விரிக்க வேண்டியதில்லை

அன்பு வடிவார் சுமுக நம
 அழகார் ஏக தந்த நம
 அருள்கூர் கபில நம, கணங்கட்
 கதிபநம லம்போ தரநம
 இன்ப கசகர் ணிகாய நம
 எழில்சேர் தூம கேதுநம
 இலங்கு பால சந்திரநம
 ஏத்து கணாதி யட்சநம

துன்பந் தவிர்விக் னேசநம
தூய வக்ர துண்டநம
சூர்ப்ப கன்ன நம கந்த
சிரேட்டநம ஏரம்பநம
மன்னு விகடநம, கயமா
வதனநம வென்றன்பர்தொழ
வருக கனகைப் பதிமேஷம்
வாழ்வே வருக வருகவே!

(வருகைப்பருவம்)

பரமானந்த விநாயகருக்கு இப்பனுவல் சூட்டிய கவிஞரை
வாழ்த்துவோம்.

கவிஞர் சொ. பத்மநாதன்-
ஏரகம்
கொக்குவில்.

உரையாசிரியர் உரைப்பது

பண்டு வாழ்ந்த நம் தமிழ்ச்சொல்லோர் உழவர் உருவாக்கிய பைந்தமிழ்ச் சோலையில் மலர்ந்த இலக்கிய நறுமணப்பூக்கள் பல. அவை காப்பியங்கள் தொகைநூல்கள் சிற்றிலக்கியங்கள் என விரிந்து நறுமணம் பரப்புவன. அவற்றில் சிற்றிலக்கியங்கள் பிரபந்தம் எனவும் பேசப்படும். அவை 96 வகையின. அவ்வரிசையில் பிள்ளைத்தமிழும் ஒன்றாம். பிள்ளைப் பாட்டு, பிள்ளைக்கவி என்பன அதன் பரியாய நாமங்கள்.

பிரபந்தங்கள் பாட்டியல் நூல்களின் வரம்புக்குட்பட்டவை. பன்னிருபாட்டியல், இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல் முதலானவை இன்றுள்ள பாட்டியல் நூல்கள். இந்நிலையில் பொய்கையார், இந்திரகாளியார், பரணர் ஆதியோரது பாட்டியல் நூற்பாக்களைப் பன்னிருபாட்டியலாரும் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலாரும் மேற்கோள்களாகக்காட்டுதலால். சங்ககாலத்திலேயே பாட்டியற் சுவடிகள் தோன்றிவிட்டன என்பதும் அதனால், பிள்ளைத்தமிழும் சங்ககாலத்திலேயே மலர்ந்து விட்டதென்பதும் முடிந்த முடிபாயினும் அக்காலத்தில் அலர்ந்த பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் எங்கள் கரங்களுக்கு எட்டாதது விசனந்தருவதே.

பண்டைய பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் கிடைக்காதபோதும் பிள்ளைத்தமிழ் உறுப்புகள் பல, காப்பியங்கள், புராணங்கள் முதலான இலக்கியப்படைப்புகளில் ஆங்காங்கே அலர்ந்திருப்பதைக்காணலாம். நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் காலத்தால் முற்பட்டது. அதில் முதலில் நிற்பது பெரியாழ்வார் ஆக்கம். அதில் அவர் கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கண்டு தாலாட்டியும் அம்பலிகாட்டியும். தவழ்நடையிலிவீத்தும் (செங்கீரை) கைகொட்டச் செய்தும் (சப்பாணி) தளர்நடை பயிலிவீத்தும் (வாராணை) அகமகிழ்வதோடு நின்று விடாது கண்ணனைத்தான் அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தும் கண்ணன் தன்முதுகைக் கட்டிக் கொள்ளுமாறு வேண்டியும், அவனுக்குப் பூச்சிகாட்டியும் முலையுண்ண அழைத்தும் உள்ளம் பூரிக்கின்றார். இது பெரியாழ்வார் படைத்த பிள்ளைத்தமிழ். நாச்சியார் திருமொழியில்

சிறுமியர் மாயனைத்தம் சிற்றில் சிதையேல் என வேண்டுவதும், என்னுடைய இன்னமுதே! இராகவனே! தாலேலோ எனக் குலசேகராத்வார் தால் பாடுவதும் பிள்ளைத்தமிழை நினைவுபடுத்துவன. குழந்தை இராமன் அம்புலியைப்பிடித்துத் தரும்படி அடம்பிடிப்பது இராமாயணம் காட்டும் அம்புலிப்பருவம்.

பொற் றொட்டில்விட்டுப் புவியின் மிசை தவழக் கற்றுத் தவழ்நடையும் காட்டிக் கணி நீழல் முற்றத் திடை யுலவி முறத்தின் மணி கொழித்துச் சிற்றில் புனைந்து சிறுசோறட் டாடினளே. என்பது கச்சியப்பர் காட்டும் வள்ளிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பாட்டுடைத்தலைமையைச் சைசவ பாவனையில் வைத்துப் பாடுவது. சைசவம்- இளமை. இங்கு தலைமை இருபாலாரையும் அடக்கியது. பெரும்பாலும் பாட்டுடைத்தலைமை தெய்வஞ்சுட்டுவதே. அதனால் அவதாரக்கடவுளர்க்கே பிள்ளைப்பாட்டு. உடைமை என்பதும் பிறவாயாக்கைப் பெரியோனான சிவனுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் இல்லை என்பதும் முன்னோர் வரம்புகள். இந்நிலையில் தெய்வமன்றி அரசர், குரவர்கள், வள்ளல்கள், ஆதியோரையும் பாடியது பிற்காலவழக்கே. சீர்காழிப்பிள்ளை மீது பாடிய திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ். சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ். நாவலர் பிள்ளைத்தமிழ் என்பன இதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள். பாரதியார் பிள்ளைத்தமிழையும். வரவேற்றுள்ளது இன்றைய தமிழுலகம். கவிஞர் .மு. செல்லையா ஈழகேசரியை வரவேற்றுப் பிள்ளைத் தமிழைப்பாடியதுபுறனடையே

பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பால் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருபாற்படும். இருபாலாருக்கும் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை ,அம்புலி, என்னும் ஏழுபருவங்களும் பொதுவாம்.இவற்றிற்கு மேல் ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழில் சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் என்னும் மூன்றும் அமைதல் போல, பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் அம்மாளை, கழங்கு, ஊசல் என்பன அமையும். பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழில் ஈற்றில் உள்ள மூன்று பருவங்கள் சிறுக வேறுபட்டு வருதலும் உண்டு.

பிள்ளைத்தமிழில் வரும் பத்துப் பருவங்களும் மூன்று முதல் இருபத்தொருதிங்களில் இடம் பெறும் எனப்பன்னிருபாட்டியல்கூறும். திங்கள்- மாதம், இந்தக்காலக்கணிப்புச் சிறிது வேறுபடுதலும் உண்டு.

பிள்ளைத்தமிழ் மிகுதியும் பல்வேறுசந்தங்களில் விருத்தப் பாக்களால் பருவம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்துப்பாடலாகப் பாடப்படும். ஆயினும் சிவஞானமுனிவரின் செங்கழுநீர் விநாயகப்பிள்ளைத்தமிழ் பருவத்துக்கு ஐந்தாக மலர்ந்துள்ளது. இந்நூலாசிரியரும் அவரையே தழுவியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காப்புப் பருவத்தில் திருமால் துதியே முதற்கண் அமைதல் வேண்டும் என்பது நியதி. காரணம் திருமால் காத்தற்கடவுளாக இருப்பதே. காப்புப்பருவத்திற் காத்தற்கடவுளாகச் சிலரைப்பாட்டியல் தந்தபோதும் அம்முறை மாறியும். இயன்ற பிள்ளைத்தமிழ்களும் உண்டு. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர். அவர் காப்புப் பருவத்தில் தெய்வங்களை விடுத்துப்பதிலாகத்திருத்தொண்டத்தொகை அடியார்களையே காப்பாளராக வைத்தது அவரது அடியார் பக்தியை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் பாட்டுடைத் தலைமைப் பெயராலும் தலப் பெயராலும் தோன்றுவதோடு இரண்டும் இணைந்து வருதலும் உண்டு. மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் என்பன தலைமைபற்றிவந்தவை. பழநிப்பிள்ளைத்தமிழ். திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் என்பன தலஞ்சார்ந்தவை. கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ். ஆதியன இரண்டும் தழுவிவவை. கனகைவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் இவற்றில் மூன்றாம் வகையைச் சார்ந்தது.

கனகை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் ஆக்கியோன் சிவராசசிங்கம் தமிழ்ப்புலமையோடு ஆங்கிலப்புலமையும் உடையவர் என்பது பலரும் அறிந்ததே. இவரது தமிழ்ப்புலமையை நாகபூஷணி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ். மஞ்சவனப்பதி என்றும் புதுக்கோயில் என்றும் பேசப்படும் கொக்குவில் கிருபாகரசிவசுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ். வல்லிபுரமாயன்கோவை, தெகிவளை நெடுமால்கோவை என்பன வெளிப்படுத்துவன. இவரது பிள்ளைத்தமிழ்ப்புலமையை நயினை நாகபூஷணி அம்மைபிள்ளைத்தமிழால் முதலறிந்த இலக்கிய கலாநிதி.

பண்டிதமணி சி. க அவர்கள் இவருக்குப் "பிள்ளைக்கவி" என்னும் பட்டத்தையும் தச்சைச் சிலேடைவெண்பா உரைவளம் கண்டு "உரைவிற்பன்னர்" என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கிச்சிறப்பித்துள்ளார். இவர் சொல்விற்பனமும் கல்வி சொல்லவல்ல நல்வித்தகமும் உடையவர்.

இந்நூலாசிரியரால் இன்று மலர்ந்துள்ள பிரபந்தம் கனகை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ். கனகை என்பது கீழ் கரவையில் கனகராவளவு என்னும் தலத்தைக்குறிப்பது. கனகை- மருஉச்சொல். இங்குள்ள விநாயகர் பரமானந்தர். தலம் மிகத் தொன்மையானது என்பது முதியோர் கூற்று. இந்நூலாசிரியர் தம் முன்னோர் போலவே சிறுபருவந்தொட்டு, தம் நித்திய வழிபாட்டுத் தெய்வமாகக் கொண்ட பரமானந்தர் மீது அமைந்த பக்தி ஈடுபாடும் தமிழன்னை மேலுள்ள ஆராக்காதலும் இணைந்து இந்நூலை ஆக்குதற்கு உந்து சக்திகளாயின எனக் கூறல் மிகையன்று.

தமிழ்க்கவிதை தடம்புரண்டு நலிந்துநிற்கும் இன்றைய நாளில் இலக்கிய இலக்கண பாரம்பரியது யாது? என்பதை உணர்த்தும் மரபுவழிப்படைப்பாகக் கனகை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் அமைகிறது. ஆசிரியர் கையாளும் யாப்பமைதிகளின் இலாவகமும் கற்பனையின் செழுமையும் போற்றத்தக்கவை. மரபுவழிப்படைப்பாயினும் ஆசிரியரின் தனித்துவம் தலஞ்சார்ந்த காட்சிகள் சொல்லாட்சிகள் என்பனவற்றுட் சில புதியனபுகுதலே. இப்பிள்ளைத்தமிழ் மரபுவழிப்படைப்பாயினும் ஆசிரியரின் முதற்படைப்பான நயினைநாகபூஷணி அம்மை பிள்ளைத்தமிழோடு ஒப்பிடுகையில் இப்படைப்பு சிறிது இலகுநடை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அது வரவேற்கக் கூடியதே. காரணம் இன்றுள்ளாரது தமிழ்த்தரத்தையும் ஆசிரிய சிந்தையிற் கொண்டமையே.

பரமானந்தர் மீது இயன்ற பிரபந்தம் இன்றுவரை ஏதும் இல்லையே என்ற நெடுநாள் ஆதங்கம் இன்று நிறை வேறுவது நமக்கு மகிழ்ச்சி தருவதே. மேலும் ஈழத்துத்தமிழ் மக்களிடையே பிரதேசப்பற்று வளர்ச்சியடைவதற்கும் இந்நூல் கால் கோளாய் நின்று உதவுகிறது என்பதும் மறுக்குமாறில்லை.

நிரம்பிய தமிழறிவும் இறையணர்வும் கொண்ட ஆசிரியர்
இது போலும் வேறுபல படைப்புக்களைத் தந்து தமிழும் சைவமும்
ஈழத்திலே சிறப்புற்றோங்கத்தம்மாலான பணிகளையாற்ற எல்லாம்
வல்ல பரமானந்தர் அருள்பரிவாராக

தமிழ்க்குடில்.

நெல்லியடி கிழக்கு,

கரவெட்டி,

க.கணபதிப்பிள்ளை.

கனகை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்

விநாயகர் காப்பு

பஞ்சப் புலவானை பாய்ந்தோடப் பேரொலிசெய்
அஞ்சக் கரவானை அண்ணலே - மஞ்சள்
கமழ்சோலை சூழுங் கனகேசர் பிள்ளைத்
தமிழ்பாட நல்லருளைத் தா

பொழிப்புரை. மெய்யடியார்கள் செய்யும் தியானத்தில் இதயம் குவியத்தடை செய்யும் ஐந்து புலன்கள் என்னும் மதயானைகளைப் பிளிற்றொலி செய்து விரட்டுகின்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்கரவடிவான விநாயகப் பெருமானே! மஞ்சளின்மணம் கமழுகின்ற சோலை வளம் போர்த்த கனகராவளவில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீர்! தங்கள் மீது பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பாமாலையைச் சூட்ட அடியேன் பெரிதும் விருப்புற்றேன். எனவே அப்பிள்ளைத் தமிழ் முட்டின்று மலரத்தங்கள் கருணையைத் தந்தருள்க

வி.கு விநாயகர் பிரணவ வடிவினர் ஓம் என்னும் பிரணவம் திருவைந்தெழுத்துடன் கூடியது. அதுவே அஞ்சக்கர ஆனையாயிற்று. ஐந்து - அஞ்ச எனப் போலியாயிற்று இவ்வாறன்றி. அஞ்ச அ கரம் ஆனை எனப்பதச் சேதம் செய்து ஐந்தாகிய அழகிய கரங்களையுடைய யானை எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும். அண்ணல். பெருமையிற்சிறந்தவர்

இக்காப்புச்செய்யுள் வழிபடுகடவுள் வணக்கத்தோடு ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்கமுமாகிநின்றது.

காப்புப் பருவம்

திருமால்

அமரர்க ளதிபன் பொங்குவெஞ் சினத்தால்
ஆயர்பா டிப்பசக் குலங்கள்
அலக்கணுற் றிடுக்க ணடைந்திடக் கொடிய
அடைமழை விடாதுநீள் பொழியத்
தமரென வுற்ற கோக்குலங் காக்கச்
சயிலகோ வர்த்தனங் குடையாத்
தாங்கிய தாமோ தரன்மல ரிணைத்தாள்
தாழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலித் திடுவாம்.
தமரநீர்ப் புவன முழுதொருங் கீன்ற
தாயொடு சடிலகோ டரத்
தழைவிரி கடுக்கைத் தாதையர் தம்மைத்
தாபித்துக் கணபதீச் சரத்தில்
விமரிசை யாகப் பூசனை புரிந்த
விமலரை விண்ணுறு விமானம்
மேவிடு கனகை வாழ்பரா னந்த
விநாயகர்க் காத்திடு மாறே

பொ-ரை: உலகம் முழுவதையும் ஒரு சேர ஈன்றவள் உமை அவள் எங்கள் அன்புத்தாய், சடா முடியில் கொன்றை அணிந்த அழகர் சிவபிரான், அவர் எங்கள் தந்தை, இவ்விரு முது குரவரையும் செங்காட்டங் குடியில் கணபதீச்சரம் என்னும் கோயிலில் எழுந்தருளச் செய்து விரிவான சிவபூசையும் செய்து மகிழ்ந்தவர் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமான், இப்போது அவர் எங்கள் குழந்தை. அந்தக்குழந்தையைக்காக்க வேண்டுமே. அதற்காக, இந்திரன் கடுங்கோபங்கொண்டு கல் மழையைப் பொழிவிக்க அதனாற் கலங்கிய ஆயர்களும் பசுக் கூட்டங்களும் சரணடைந்த போது, கோவர்த்தன மலையை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்த தாமோதரனே எங்கள் விநாயகக் குழந்தையையும் காக்கவல்லவன். எனவே நாமும் அந்தத் தாமோதரனின் திருவடித் தாமரைகளில் வீழ்ந்து வணங்குவோம்.

காப்புப் பருவம் என்பது பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவோர் திருமால் முதல் பல கடவுளர் பிள்ளையைக் காக்குக எனவேண்டுவது, இப்பருவம் இரண்டு திங்கட் குழந்தைக்குரியது. திங்கள்-மாதம், அமரர்-தேவர், அதிபன்-தலவனான இந்திரன், ஆயர் பாடி இடையர்வாழும் முல்லை நிலத்தூர், அலக்கண்-துன்பம், இடுக்கண்-இடையூறு, தமர்-உறவினர், கோக்குலம்-பசுக் கூட்டம், இனம், சயிலம் - மலை, தாம் உதரன்-தாமோதரன், தாம்-கயிறு, உதரம்-வயிறு, கயிற்றால் கட்டப்பட்ட வயிற்றினன் என்பது பொருள் கண்ணனின் குறும்பு தாங்காமற் கயிறு கட்டியவள் யசோதை என்பதாம். தமரம் - ஒலி, புவனம் - உலகம், சடலம் - சடை, கோடரம், சடா முடி, சடல கோடரம் - இருபெயரொட்டு, கடுக்கை - கொன்றை, விமரிசை - ஆராய்வு, விமானம் - தூபி, பர ஆனந்தம்- பரானந்தம்- மேலான ஆனந்தம்,

கோக்குலம் காத்தமை :

இடைக்குலமக்கள் மழை வேண்டி மழைக்கடவுளாகிய இந்திரனுக்கே விழா எடுத்துவந்தனர். இந் நிலையில் கண்ணன் ஆயர் பாடிக்கு வந்தபின் அவ்விழாவைக் கண்ணனுக்கே எடுக்கத் தொடங்கியதும் இந்திரன் சினம் கொண்டு கல் மழையைப் பொழி வித்தான். அதனால் அஞ்சிய ஆயரும் பசுக்களும் கண்ணனைச் சரண் அடையவே அவன் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தான் என்பதாம். (1)

சிவபிரான்

எழிலார். பஞ்ச பூதங்கள்
 இரவி மதியேடியமானன்
 இணைந்த அட்ட மூர்த்தியென
 இலங்கும் பரனார் தமை இமய
 மழலை மொழிமா தரசிடத்து
 வதியக் கொண்ட பெருமானை
 வானும் மண்ணு மொருவடிவாய்
 வயங்கு மிறையை யஞ்சலிப்பாம்

கழிபே ரிடும்பைக் கடலிருந்து
 கருதி வணங்கு மடியாரைக்
 கமல பாதப் புணையளித்துக்
 கரையி லேற்றி யருள்கனகைச்
 செழிய முகில்கள் வலம்புரிபொற்
 சினக ரத்தே கோயில்கொண்டு
 திகழும் பரமா னந்தப் பேர்த்
 தேவை யினிது காப்பதற்கே

பொ-ரை :மெய்யடியார்கள் துன்பந்தரும் பிறவிக்கடலில் மூழ்கித்
 தத்தளிக்கும் வேளையில் தனது திருவடிகள் என்னும் தெப்பத்தை
 வழங்கி அவர்களை முத்திக்கரை சேர்ப்பவர் வளம் மிக்க முகிற்
 கூட்டங்கள் வலஞ்சூழ்ந்து வருகின்ற கனகைப் பதியில்
 எழுந்தருளியிருப்பவரும் மேலான நித்தியானந்தருமான எங்கள்
 குழந்தை விநாயகரே. அப்பிள்ளையைக் காக்குமாறு
 அட்டமூர்த்தமாக விளங்குபவரும் மாதுமையை இடப்புறத்தே
 கொண்டிருப்பவரும் நிலம் வான் என வேறுபாடின்றி எங்கும்
 வியாபித்திருப்பவருமான சிவபரஞ்சுடரை வணங்குவோம்

வி.கு.-அட்டமூர்த்தம் - மண்,நீர்,நெருப்பு ,காற்று ,வான் ,
 சூரியன் ,சந்திரன் .ஆன்மா, என்னும் எட்டுமாம். இரவி -சூரியன்
 இயமானன் - ஆன்மா, இமயமாதரசு - இமயமலையில் வளர்ந்த
 உமையம்மை, அவள் பர்வதவர்த்தினி. கழி- மிகுதி குறித்த
 உரிச்சொல், புணை - தெப்பம், செழுமை -வளம், வலம்புரிதல் -
 வலமாக வருதல், சினகரம்- கோயில், பேர்த்தே- புகழ்வாய்ந்த
 கடவுள்

(2)

உமையம்மை

நதிசூ டியவ ரளித்தவிரு
நாழிச் செந்நெல் கைக்கொண்டு
நாலெட் டறங்கள் காஞ்சிநகர்
நண்ணி வளர்த்த நாயகியைப்
பதிபூ சனைகள் புரிகையிற்கம்
பைப்பே ராற்றாற் சிவலிங்கம்
பாதிப் புறாம லணைத்தபரா
பரையைப் பரவிப் பணிசுவாம்
பதித பாவ னைக்கருணைப்
பரமா னந்தக் கணபதியைப்
பதும மலர்மா மகனொடரி
பரவும் நேச மருமானைத்
துதிநால் வேத மறியவொணாச்
சோதிப் பொருளைக் கனகையனைத்
தொண்ட ரிதயத் தாமரையிற்
றுலங்கும் பிராணைப் புரக்கவே.

பொ - ரை: பாவகாரிகளின் பாவங்களை நீறு செய்து காப்பாற்றும் எல்லாம்வல்லஇறையவரும், அருள் முகிழ்க் கின்றமேலாய நித்தியானந்தக்கணேசப்பெருமானும் திருமகளோடு திருமாலும் ஒரு சேர்த்துதிக்கும் அன்புமருமகனும் நான்கு வேதங்களுமே அறிதற்கரிய பரஞ்சோதி வடிவினரும் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவரும் தொழும்பராகிய அடியவரது உள்ளக்கமலத்திற்பிரகாசித்து நிற்பவருமாகிய எங்கள் விநாயகக்குழந்தையைக்காக்குமாறு கங்காதரராம் ஏகாம்பர நாதர் வழங்கிய இரண்டு படிசெந்நெல்லால் முப்பத்திரண்டு அறங்களைக்கச்சியம்பதியில் வளர்த்த காமாட்சியும், தம்நாயகராகிய ஏகாம்பரநாதர்க்கமைந்த சிவபூசை புரிந்த வேளையிற்பெருகிவந்த கம்பை நதியால் சிவலிங்கம் மூழ்கிப் போகாவாறு கட்டித் தழுவி ய பராசக்தியுமான மாதுமையைப் போற்றி வணங்குவாம்.

வி . கு நதி - கங்கைநதி, நாழி - ஒருபடி அளவு.அதனைச் சேர்
என்றும்சொல்லுவர்,நாயகி-அறம்வளர்த்தநாயகியான காமாட்சி.
அறங்கள் முப்பத்திரண்டை நிகண்டிற்காண்க. பதிதபாவன் -
பாவிகளது பாவங்களைப் போக்கிக் காப்பாற்றும் எல்லாம் வல்ல
இறைவன், பதுமமலர்மாமகள்- திருமகள், பதுமம் - தாமரை-அரி-
மகாவிஷ்ணு (3)

முருகவேள்

பச்சைப்ப சுங்கொண்ட லானதிரு மாலினது
பைங்குழவி யாய்விளங்கிப்
பாரினிற் குறமகிப னம்பியின் மகளெனப்
பயில்நாளிற் கண்டு பரிவோ
டிச்சைகொண் டேனற்பு னத்துமர மாய்க்கிழவ
னேய்வடிவு கொண்டுவாவி
இளமங்கை வள்ளிக்கு மணவாள னாயுற்ற
ஏந்தலைத் தொழுதுநிற்பாம்
செச்சைவா னத்துவெண் பிறையெனத் திருமுகத்
தினில்வெண்ம ருப்போங்கிடச்
செங்கரங் களையணிசெய் கங்கணங் களில்மணிகள்
தினகரச் சுடர்கள்வீச
நச்சிவழி படுமடிய ருக்கருள்செய் காட்சிவகை
நலமோங்கு கனகைதனிலே
நல்குபர மானந்த நாமமுறு வேழமுக
நாயகர்க் காக்கவென்றே

பொ - ரை : செவ்வானத்து வெண் கீற்றுப் பிறை என்று சொல்லும்
வண்ணம் அழகியயானை வதனத்தில்ஒற்றைக்கொம்பு உயர்ந்து
நிற்க, செந்நிறத் திருக்கரங்களில் அணிந்துள்ள கைவளைகளில்
நவமணிகள் சூரியக் கிரணங்கள் போன்று ஒளிவீச, ஆவல் மிக்க
பக்தியோடு வழிபாடுசெய்யும் அடியவர்களுக்குத் திருவருள்
பாலிக்கும் பல காட்சிகள் நன்றே உயர்ந்து நிற்கும் கனகராவளவு
என்னும் தலத்தில் பரமானந்த விநாயகர் என்னும் திருப்பெயரோடு

எழுந்தருளியிருக்கும் எங்கள் விக்னேஸ்வரப் பிள்ளையைக் காக்குமாறு கார் மேகம் போலும் திருமாலுக்கு வள்ளி இளம் மகவாகத் தோன்றி, பின்னர் இந்த மண்ணுலகில் நம்பிராசனுக்குக் குறமகளாய் வளர்ந்த நாளில் அவள் மீது காதல் வேட்கை கொண்டு வேங்கை மரம், தொண்டுகிழவன் என்னும் வேடங்களைத் தாங்கி அவளைக்களவாடிச் சென்று அவளுக்கு மாப்பிள்ளையாய் நின்ற செவ்வேளை வணங்கி நிற்போம்

வி - கு: கொண்டல் - கருமுகில், பார் - பூமி, பரிவு - அன்பு, ஏனல் - திணை, வாவுதல் - கடந்து போதல், ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்தோன், செச்சை - செம்மை, கங்கணம் - கைவளையம், தினகரன் - சூரியன், நச்சுதல் - விரும்புதல்: (4)

வாணி

அறுகாற் சுரும்பர் குடையமது
 அலம்புஞ் செந்தா மரைக்கோயி
 லதிலே யுறையும் நான்மறையோர்
 அயன கத்தும் பாவலரின்
 மறுவி லாத நாவினிலும்
 வயங்கு வீணை யொலியினிலும்
 வளமா ரிசைஞர் கந்தரத்தும்
 வாழும் நாய கியைத்துதிப்பாம்
 பிறைகு டியின்பொற் பாதமலர்
 பெயரா நெஞ்சன் அபயகுலப்
 பெருஞ்சோ ழற்காய் நம்பிக்குப்
 பேசும் மூவர் திருமுறைகள்
 உறையு மிடத்தைக் காட்டிநரை
 ஓங்கா ரத்தி னுருவடிவாய்
 உலவும் கனகைப் பதிவாழும்
 ஒருகொம் பினரைக் காக்கவே

பொ - ரை: பிறைச் சடையராகிய சிவபிரானின் திருவடிகளைக் கணப் பொழுதும் மறவாத அபய குல சோழனுக்காக நம்பியாண்டார் நம்பி வேண்டுதல் செய்ய, தேவார முதலிகள் அருளிய திருமுறைகள் மறைந்துகிடந்த சிதம்பரதலத்தை அந்த நம்பிக்குக் காட்டியருளியவரும், பிரணவ ரூபராய் உலவிக் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய நமசிவ கணேசக் குழந்தையைக் காக்க வேண்டி, வண்டுகள் குடையுந்தோறும் தேன் ததும்பும் செந்தாமரைக் கோயிலில் வதியும் நான்கு வேதங்களை ஆராய்கின்ற பிரம தேவரது இதயத்திலும் கவிவாணரது கறை நீங்கிய நாவிலும் விளங்கி நிற்கும் வீணை ஒலியிலும் இசைப்பாடகரது கண்டத்திலும் வாசஞ் செய்யும் கலாவல்லியாகிய சரஸ்வதியைப் போற்றுவோம்.

வி.கு : சுரும்பு - வண்டு, அலம்புதல் - ததும்புதல், ஒழுகுதல், அயன் - பிரமா, கந்தரம் - கண்டம், காட்டினர் - காட்டியவர், (5)

செங்கீரைப்பருவம்

நாளும் உதயந் தனில்முத்து
நன்னீர் மூழ்கிப் பட்டுடுத்து
நறுமாங் கனிமா துளைகரும்பு
நாளிகேரம் விளாங்கனிதாம்
பாளந் தன்னிற் சமந்துனக்குப்
பரிந்து பூசை புரிந்துவெகு
பக்தியுடனே யணுகியுன்றன்
பரமா னந்த நடங்கண்டாற்
கோளால் நாளால் வருமிடர்கள்
குறையு மென்ற வாஞ்சையினால்
குழுமி நிற்கு மடியவர்கள்
குளிர நெஞ்சம் மலரமுகம்
ஆளி நரனம் மால்மருகா!
ஆடி யருள்க செங்கீரை
அழகர் கனகைப் பதியரசே!
ஆடி யருள்க செங்கீரை.

பொ - ரை: நரசிங்கவடிவங் கொண்ட எங்கள் திருமாலுக்கு மருகனே! அழகிய கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனே! உன்னுடைய மெய்யடியார்கள் உனது மேலான நித்தியானந்த நடனத்தைத் தரிசித்தால் கிரகங்கள் நட்சத்திரங்கள் என்பவற்றால் தோன்றும் பெரிய இடையூறுகள் அருகிப்போம் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையோடும் விருப்பத்தோடும் நாள்தோறும் புலரிக்காலத்தில் முத்துகள் மிளிரும் நீர் நிலைகளில் நீராடிப் பட்டாடை அணிந்து மணம் கமழும் மாம்பழம் மாதுளம்பழம் விளாம்பழம் கரும்பு தேங்காய் என்பவற்றைத் தட்டங்களில் ஏந்தி மிகுந்த பக்தியுடன் உனக்குரிய அன்புப் பூசை புரிந்து அணிமித்து நிற்கின்றார்கள் எனவே அந்த அடியார்களது இதயம் குளிரவும் முகம் மலரவும் செங்கீரை அடியருளுக செங்கீரையாடி அருளுக.

வி.கு: முத்தம் - முத்து, முத்து எனவே சங்குகள் ஊரும் நீர் நிலைகள் என்பது பெறப்பட்டது. நறுமை - மணம், நன்மை, நாளிகேரம் - தென்னை, அது ஈண்டு அதன் பழமாகிய தேங்காய் குறித்தது பரிவு - அன்பு, கோள் - கிரகம், நாள் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள், ஆளி நரன் நம் மால் எனப்பிரிக்குக ஆளி - சிங்கம், நரன் - மானுடன், இரண்டும் இணைந்த வடிவம் நரசிங்கம் ஆகும்.

செங்கீரைப் பருவம் என்பது குழந்தை ஒருகாலை மடக்கி ஒருகாலை நீட்டி, இரண்டு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலையை நிமிர்த்தி முகம் அசைய ஆடுதலாம். இதனை இன்று தவழ்தல் என்பர். இ.து ஐந்தாம் மாதத்தில் நிகழும். (1)

இருள்கடி நிலவொளி எறிநவ மணிமலி
எழில்நுத லணியாட

இருபுடை பவளவொண் ணருவிகள் விழலென
இருகவ் ரிகளாட

மரகத வடிவுறு மிளமயில் நிகர்மலை
மகளயல் நின்றாட

வழிவழி நினைபணி புரியுமெ யடியவர்
மனதினில் மகிழ்வாடப்

பரகதி தருநெறி மலிதிரு முறையயில்
பக்தர்கள் நடமாடப்

பழவினை யறுவகை தமதுடல் மெலிவுறப்
பயில்விர தியராட

அருள்நிறை யுமையவள் தருகண பதிமுதல்
ஆடுக செங்கீரை

அணியெழு பொழிலுறு கனகையில் வருபதி
ஆடுக செங்கீரை.

பொ - ரை: கருணை நிறைந்துள்ள உமைப்பிராட்டி நமக்கு வழங்கியருளிய கணேச நாயகரே!. அழகு கிளர்ந்தெழும் சோலை சூழ்ந்துள்ள கனகைப்பதியில் எழுந்தருளிய தலைவரே! இருளைக் கடிந்தோட்டும் நிலாவின் ஒளியைப் புறத்தே வீசும் நவரத்தினங்கள் மிகுந்துள்ள அழகு மிக்க நெற்றிப் பட்டம் அசைந்தாடவும், பவளவண்ணச் சிற்றாறுகள் வண்ணத்தாற் பயனற்றவை யென்று காண்போர் சொல்லுமாறு, திரு முகத்தின் இருபக்கங்களிலுமுள்ள திருச்செவிகளாகிய இரண்டு சாமரைகள் அசைந்தாடவும், மரகதவண்ணங்கொண்ட இளமயிலொக்கும் நின் அன்னையாகிய பார்ப்பதி மகிழ்வினால் அயலில் நின்று ஆடுமாறும் தொன்று தொட்டுத் தேவார்து தொண்டுகளையே செய்து வரும் அடியார் கூட்டம் நெஞ்சத்தில் மகிழ்ச்சி கிளர நின்றாடுமாறும் மேலான வீடு பேற்றைத் தருகின்ற பன்னிரு திருமுறைகளையே நாளும் பயிலும் பக்தர் கூட்டம் நடனம் புரியுமாறும் முன்னைப்பிறவி வினைகள் அற்றுப் போகுமாறு தம் உடலை வாட்டும் தபோதனர்கள் ஆடுமாறும் செங்கீரை ஆடி அருள்க செங்கீரை ஆடி அருள்க.

வி.கு: நுதல் அணி - நெற்றியில் அணியப் பெறும் ஓடை என்னும் பட்டம். இது யானைக்குரியது. அருவிகள் கீழ் நோக்கிப் பாய்தலின் இரு கவரிகள் இரு செவிகளாயின. பவளக் கவரிகள் - புதுமை தந்த வாறாம். மலைமகள் - பார்ப்பதி. பருப்பதம் - மலை . (2)

வான நீரில் நீராட்டி

வாழைத் தொடையி லினிதிருத்தி

வண்ணப் பட்டால் நீரொற்றி

வயங்கு வெண்சங் கினிற்காம

தேனு வின்பா லக்காரம்

சேர்த்த கலவை யமுதூட்டித்

திகழும் நுதலில் நீறணிந்து

சிந்தூ ரஞ்சேர் திலகமிட்டுக்

கானக் கொன்றை மலர்கூட்டிக்

கவினும் தரளத் தொடை சாத்திக்

கதிர்க்கிம் புரிப்பூண் மருப்பணிந்து

களிப்போ டிமய இறைத்துணைவி

மேனைப்பிராட்டி எடுத்தணைக்கும்

விமலா! செங்கோ செங்கீரை

விமானத் தோங்கும் கனகை வளர்

வேந்தே! செங்கோ செங்கீரை.

பொ - ரை: இமயமலை அரசனுக்கு வாழ்க்கைத்துணையான மேனை என்னும் நின் பாட்டி உள்ளத்தே மிக மகிழ்ந்தவளாய் தூய கங்கை நீரில் உன்னை நீராட்டிப்பின்பு வாழைத் தண்டு போலும் தனது தொடையில் நன்கு இருக்கச் செய்து வண்ணப்பட்டால் உன் திரு மேனியிலுள்ள நீரை ஒற்றி யெடுத்து, வெண்சங்கில் காமதேனுப்பாலோடு கற்கண்டும் சேர்த்த கலைவையாகிய அமுதத்தை ஊட்டி, பின்பு நெற்றியில் வெண்ணீற்றையும் தரித்துச் செம்பொடிகலந்த திலகத்தையும் அதன் மேலிட்டு நறுமணக் கொன்றை மாலையையும் சூட்டி, மேலும் முத்து வடத்தையும் சாத்தியபின், உனது ஒற்றைக் கொம்புக்கான கிம்புரிப் பூணையும் அணிந்து உன்னை எடுத்தணைத்துள்ளாள் எனவே, அந்தப் பாட்டியின் இதயம் உவக்குமாறு நிர்மல மூர்த்தியே! செங்கீரையாடி அருள்க. தூபியால் உயர்ந்து விளங்கும் கனகைத் தலத்தே எழுந்தருளி வந்த எங்கள் அரசே செங்கீரையாடி அருள்க.

வி.கு: வானநீர் - வான் நதி எனப்படும் கங்காநதிச் சலம், வாழை - மகளிர் தொடைக்கு உவமமாய்நிற்பது, அக்காரம் - கற்கண்டு அன்றி வெல்லமுமாம். சிந்துாரம் - செந்நிறப்பொடி, சிந்துாரதிலகம் சிந்துாரப் பொட்டு, கானம் - நறுமணம், தரளம் - முத்து, விமானம் - தூபி, உமை முன்னொருகால் இமயமலை அரசனுக்கு மகளாக அவதாரம் செய்தமையால் மேனை விநாயகருக்குப்பாட்டியாயினள்

(3)

கோல நீலம யிலினி லூர்பரங்
 குன்றின் வாழுங் குருபரன் விசைகொடு
 ஞாலந் தன்னை வலம்வரு முன்சிவ
 நாதன் தாதையே சர்வமு மெனவரும்
 வால ஞானத் திறத்தி லவர்தமை
 வலம்வந் தேகனி வாங்கிநம் கனகைவாழ்
 நாலு வாய்ப்பர! ஆடுசெங் கீரையே
 ஞான நாயக ஆடுசெங் கீரையே

பொ - ரை: அழகிய நீலமயிலில் இவர்ந்தருளியும்
 திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளப்பெற்றும் வருகின்ற முருகவேள்
 வேகத்துடன் உலகை வலம் வருவதற்கு முன்பே சிவபிரானாகிய
 தந்தையே அனைத்தும் என்று சொல்லப்பட்டுவரும் தூய அறிவுத்
 திறத்தினால் தாய் தந்தையராகிய அவ்விருவரையும் வலஞ் செய்து
 வந்து அவர் வழங்கிய மாங்கனியைப் பரிசிலாகப் பெற்று எங்கள்
 கனகைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் யானைவதனத்துப்பரம்
 பொருளே! செங்கீரை ஆடியருள்க, ஞானமுதல் வரே!
 செங்கீரையாடியருள்க

வி.கு சர்வம் - எல்லாம், வாலம் - தூய்மை, நால்வாய் -
 யானை, தொங்கும் வாயினையுடைய யானை என அன் மொழித்
 தொகை பெற்றது. விநாயகர் வலம் வந்தது சொருபலக்கணம்.
 செவ்வேள் மயிலேறி வந்தது தடத்தலக்கணம். (4)

அத்திருக் கொன்றைதள வாம்பலொடு கரவீரம்
 அம்புயபோது மௌவல்
 அரத்தைமுத லாயநறு மலர்களா லியல்கின்ற
 ஆரவகை மட்டு மன்றித்
 துத்தவின் னமுதமொழி யாலமைந் திட்ட்தொண்
 ணூற்றாறு வகையவான
 சுவைகள்மலி பாமாலை வர்க்கஞ் சுமக்கின்ற
 தோளிரண் டும்மு யர்த்திப்
 பத்மநிகர் கைகளைப் புவியிற்ப தித்துமுன்

பதமொன்று நீட்டி மற்றைப்
 பதத்தினை மடக்கிமதி வதனம் நிமிர்த்தியே
 பத்தர்பர வசத்துமுகத்
 தித்திக்கு மிக்கயிலுஞ் சிந்தூரமு கத்தவா!
 செங்கீரை யாடி யருளே
 சேணுறுவி மானமுறு கனகைவளர் தேசிகா!
 செங்கீரை யாடி யருளே.

பொ.ரை- இன்சவைக்கரும்பை விரும்பியுண்ணும் ஆனை வதனத்தினரே! வானைத்தொட்டு நிற்கும் தூபி பொருந்திய கனகைத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானமூர்த்தியே! அந்த அழகுக் கொன்றை செம்முல்லை குவளை அலரி தாமரை மல்லிகை செவ்வரத்தை முதலான மணங் கமழும் மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலைகளே யல்லாது பால்போலும் இனிய தேவாமிர்த மொழியாகிய தமிழால் தொடுக்கப் பெற்ற தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களாகிய சுவை மிக்க பாமாலை வகைகளையும் ஒருசேரச் சுமக்கின்ற புயங்கள் இரண்டினையும் உயர்த்திச் செந்தாமரை மலர் போலும் கைகளை நிலத்திலுன்றி ஒரு திருவடியை முன்னே நீட்டி, மற்றைத் திருவடியைச் சிறிதே மடக்கிப் பூரண சந்நிரன் போலும் திருமுகத்தை மேலே சிறிது நிமிர்த்தி உன் தொழும்பர் கூட்டம் ஆனந்த பரவசமாகிய கடலில் மூழ்கும் வண்ணம் செங்கீரையாடி அருள்க, செங்கீரையாடி அருள்க

வி.கு. அத்திருக்கொன்றை என்பதில் முன்னின்ற அகரம் பலரறிசுட்டு, காரணம் தந்தையாகிய சிவன் போல விநாயகர்க்கும் அம்மலர் உரிமை பூண்டு நிற்கும் சிறப்பே.

தளவு - செம்முல்லை, கரவீரம் - அலரி, அம்புயம் - தாமரை, மௌவல் - மல்லிகை, அரத்தை - செவ்வரத்தை. ஆரம் - மாலை, துத்தம் - பால், பத்மம் - தாமரை, இக்கு - கரும்பு, சிந்தூரம் - யானை, சேண் - ஆகாயம், விமானம் - தூபி (5)

தாலப்பருவம்

தூசா மாடை தனைக்கசக்கித்
துவைத்துப் பிழிவ தெனயான்செய்
தொல்லை வினையின் ஒருபாகம்
சூழும் இதய வலியாகி
மாசு பொதிந்த உடல்தன்னை
வாட்டி வருத்த அல்லலுற்று
மறுகித் துடிக்கும் வேளைகய
வதனா நினதா யிரநாமம்
நேச. மோடு செபிக்கவலி
நீங்கிப் போக வருள்புரியும்
நினது கருணைத் திறத்தினையான்
நிகழ்த்தும் புலமை சிறிதுமிலேன்
வாச மலர்க்கா செறிகனகை
வதியுந் தலைவா! தாலேலா
வணங்கு மடியார் துயர்களையும்
வள்ளால்! தாலோ தாலேலோ

பொ-ரை - புழுதி படிந்த ஆடையை அடிகல்லில் தப்பி முறுக்கிப் பிழிவது போல அடியேன் முன்னைப் பிறப்பிற் செய்து கொண்ட பழவினையின் ஒரு பகுதி, இப்போது இதயவலியாய் வந்து என் உடலை வாட்டி வருத்த, அதனால் அடியேன் ஆற்றாது மயங்கித் துடிக்கும் போது தேவரீரது சகஸ்ர நாமங்களை, மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் உச்சரிக்க, அதனைத்திருச் செவியேற்று, என்வலியைப்போக்கி அருள்புரியும் உமது பெருங்கருணைத் திறத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லும் அறிவுத்திறம் சிறிதும் இல்லாதவனாயுள்ளேன். எனவே, அடியேன் மகிழுமாறு, நறுமணச் சோலைகள் நெருங்கியிருக்கும் எங்கள் கனகைத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வா!தாலேலோ, நின்னைத் தாழ்ந்து வணங்கும் தொழும்பர்களது துன்பங்களைகப் போக்கும் அருள்வள்ளலே! தாலோ தாலேலோ.

வி.கு. தாலப்பருவம் என்பது தாலாட்டுதலைக் கவனிக்கும் பருவம். தாலாட்டையேல் என்பதே தாலோ எனவும் தாலேலோ எனவும் மருவியது. இது ஏழாம் மாதத்தில் நிகழும்

தூசாம் ஆடை - தூசாகிய ஆடை இருபெயரொட்டு சகசிரம் - ஆயிரம் (1)

வண்டு படியா மலரெடுத்துன்
 வனசப் பாதந் தனிலிட்டு
 வழிபா டாற்று மடியவர்கேள்
 வரங்கள் வழங்கி யருள்கின்ற
 துண்டப் பிறைநேர் வெண்கோட்டுத்
 தும்பி முகவ விக்கினங்கள்
 சுட்டுப் பொசுக்குஞ் செழுஞ்சுடராய்த்
 துலங்கும் சுருதி முதற்பொருளே!
 எண்டிக் குஞ்செந் தமிழ்பரப்பி
 இசைகொண் டுயர்ந்த பொதியமலை
 இருந்த குடமா முனிவர்க்கும்
 இராவணர்க்கும் குடிலையினை
 விண்ட பெருமான் தாலேலோ
 மேவுங் கனக ராவளவு
 விளங்கும் பரமா னந்தவருள்
 விமலா தாலோ தாலேலோ.

பொ - ரை: வண்டுகள் மொய்க்காத பூக்களை வைகறையில் எடுத்துத் தேவரீரது தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளிற் சொரிந்து பூசனை புரியும் அடியவர்கள் வேண்டும் பேறுகள் அனைத்தையும் வழங்கும் பிறைத்துண்டம் போலும் ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய ஆனைவதனத்தரே! மெய்யடியாரது இடையூறுகள் யாவற்றையும் எரித்துச் சாம்பராக்கும் வளவியதீவண்ணரே! பிரகாசிக்கும் வேதங்களுக்கு முதலான பிரணவ வடிவினரே! திக்குகள் எங்கும் இனிய தமிழைப்பரப்பிப் பொதிகையில் இருந்த அகத்தியர்க்கும் இராவணர்க்கும் பிரணவப்பொருளை உபதேசித்த இறைவனே தாலேலோ உயர்ந்த கனகராவளவுத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமானந்தக் கணபதியே! கருணை புரியும் நிர்மலரே! தாலோ தாலேலோ.

வி.கு: வண்டு படியா மலர் - தூயமலர், அது வைகறை
 மலராயிற்று, வனசம் - தாமரை, கோடு - கொம்பு, சுருதி - வேதம்
 குடமுனி - குடத்திலே தோன்றிய அகத்தியர், குடிலை - பிரணவம்,
 விண்ட - வெளியில்விட்ட, அ.து உபதேசம் விண்ட, விள் என்னும்
 அடியிற்பிறந்த சொல், (2)

கபில முனிவ னிடமிருந்து
 கவினார் சிந்தா மணியதனைக்
 கணனாந் தீயோன் கவர்ந்துசெலக்
 கவன்ற விருடி நின்நாமம்
 செபித்த வாறே தவயாகஞ்
 செய்து போற்ற வதனிடையே
 சிங்க வூர்திப் புறமிவர்ந்து
 சித்தி புத்தி யுடன் தோன்றி
 அபய மளித்துக் கணற் செகுத்தே
 அருமா மணியை மீட்டளிக்க
 அடியேற் கருள்க நின் மலர்த்தாள்
 அழகு மணிநீ புனைகவென.
 விபுதர் வேண்டச் சிரசிலதை
 மிலைந்து சிந்தா மணியாய
 விமலா! தாலோ கனகை வந்த
 விருந்தே! வேந்தே! தாலேலோ.

பொ - ரை கபில முனிவரது தெய்வீகம் வாய்ந்த சிந்தாமணியைக்
 கணன் என்னும் அசுரன் அபகரித்துச் செல்ல அதனால் வாடிய
 முனிவர் தேவாரை நினைந்து யாகமொன்றைச் செய்ய, அதற்கு
 மனமுவந்த தாங்கள் அந்த வேள்விக்குண்டத்தினின்றும்
 சிங்கவாகனத்தில் சித்தி புத்தி என்னும் இரு சத்தியரோடும்
 வெளிவந்து முனிவர்க்குக் காட்சியளித்துக் கணனைக் கொண்டு
 சிந்தா மணியைக் கைக்கொண்டு மீளவும் முனிவர்க்கே தேவாரீர்
 கொடுக்க, அப்போது கபிலமுனிவர் பெருமானே! சிந்தமணி எனக்கு
 வேண்டியதில்லை, பதிலாகத் தங்கள் திருவடிப்பேற்றையே எனக்கு
 அருள்க என வேண்ட அவ்வாறே அருளி, அந்த மணியைத்
 தங்கள் திருமுடியில் அணிந்து கொண்ட காரணத்தால் சிந்தாமணி
 விநாயகர் என்னும் புதிய திருநாமத்தையும் தாங்கிய நிருமலரே!

தாலேலோ: எங்கள் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளிவந்த
புதுமைத்தேவே! அரசே! தாலேலோ

வி - கு- கவின் - அழகு, சிந்தாமணி - வேண்டியன
வழங்கும் தெய்வீகமணி, கவலுதல்: கவலைப்படுதல்: இருடி -
துறவி: ஊர்தி - வாகனம்: புறம் - முதுகு : கணற்செகுத்து -
கண்ணைக்கொன்று விபுதர் - அறிஞர்: தேவருமாம் : மிலைதல் -
குடுதல் - விருந்து -புதுமை, விருந்துண்போன்: (3)

மிண்டு மதர்ப்பு வராலினங்கள்
வெள்ளத் தடத்தே விசைத்தயலில்
மேயுங் காலி மடிமுட்ட
விண்டு பாயும் பால்கழனி
மண்டு கங்கள் பருகிமிக
மதர்த்து வயிறு புடைத்தினிய
மதங்கஞ் சேரும் இசையரங்காய்
வாய்விட் டிசைக்கும் வளவயல்கள்
அண்டி விளங்கத் திருநடஞ்செய்
அழகார் கனகைப் பதிவலம் வந்(து)
அறவா! மறவா துனதுபத
அலர்தஞ் சிரசிற் குடுநாதம்
பண்டை வினைகள் போக்கியருள்
பவனே தாலோ தாலேலோ
பரமா னந்தக் கணபதிப்பேர்ப்
பரனே தாலோ தாலேலோ

பொ - ரை மழை வெள்ளம் மிகுந்திருக்கும் தடாகங்களில் செருக்கும்
களிப்பும் கொண்ட வராற் கூட்டம் துள்ளி எழுந்து பக்கங்களில்
நின்று புல் மேயும் கறவைகளின் மடிகளை முட்டித்தாக்க, அதனாற்
புறந்தே பீறிப்பாயும் பாலையே வயல் தவளைகள் களிப்புக் கொண்டு
பெரிதும் பருகி வயிறுவீங்கவே, மிருதங்கத்தோடு கூடிய
இசையரங்கோ என்று கேட்போர் ஐயுறுமாறு வாய் விட்டு ஒலி
எழுப்பும் வயல்கள் செறிந்து திகழ அதனால் மகா இலக்குமியும்
களிநடனஞ் செய்கின்ற கனகைத் தலத்தில் வீதியில் வலம் வந்து
தேவாரை மறவாது உமது திருவடித் தாமரைகளைச் சிரசிற்

சூடுகின்ற தொழும்பரது பழவினைகளைப் போக்கி அருள் புரிகின்ற பெருமானே! தாலோ தாலேலோ, பரமானந்தக்கணபதி என்னும் திருநாமம் தரித்த பரம் பொருளே! தாலோ தாலேலோ.

வி - கு : மிண்டு - மதம் என்னும் செருக்கு : மதர்ப்பு - களிப்பு. காலி - பசு ,விண்டு - விடுபட்டு: கழனி - வயல்: மண்டுகம் - தவளை, புடைத்தல் - வீங்குதல், மதங்கம் - மத்தளம், திரு - மகாஇலக்குமி: அறவா - புண்ணிய வடிவினரே: அருள்பவனே - அருளுகின்ற கடவுளே எனவும் நின்றது. பவன் - கடவுள்-

நீவந் துதவா விடிலினியான்

நீப்பேன் உயிரை யெனும்வந்தி

நிகர்ப்ப ஓலம் நிதம்நெஞ்சம்

நெகிழ நிகழ்த்தும் அடியார்தம்

சீவ மரணத் தொல்லைபல

தீர்த்தன் னோரை யாட்கொண்டு

செகத்தி லெவரும் துன்பமுறா

திருக்கத் தூய வாழ்வாக

மேவு மறமாம் விருட்சத்தை

வேர்சாய்த் தீனர் அறியாமை

விளைவாற் புரியும் காமமொடு

வெகுளி மயக்கஞ் சார்கொடிய

பாவம் யாவும் பொடிபடுக்கும்

பனைக்கை முதல்வா! தாலேலோ

பசுமை வயல்கள் சூழ்கனகைப்

பதியே திருவே! தாலேலோ

பொ - ரை சொக்கநாதா! இந்த ஆபத்து வேளையில் நீ என்னைக் காப்பாற்றாது விட்டால் எளியேன் என் உயிரை விடுவேன். என்று கூறிய மதுரை முதாட்டி வந்தி என்பவளைப் போல, கேட்போர் நெஞ்சம் இரங்குமாறு ஓலமிடும் நின் அடியவரது மரணம் போலும் தொல்லைகளைப் போக்கி, அவர்களை ஆட்கொள்ளுவதோடு, யாவருமே இன்புற்றிருக்கும் வண்ணம் தம் அறிவின்மையால் பரிசுத்த வாழ்வுக்கான தருமம் என்னும் பெரு மரத்தைச் சாய்த்து, காமம் கோபம், மயக்கம் முதலாய் கொடிய பாவங்களைச் செய்யும்

சப்பாணிப்பருவம்

விண்ணவர்க் களவிலிடர் புரிவெங்க யாசுரனெவ்

விதமான படைக ளாலும்

வீயாத பெருவரம் சிவனிடம் பெற்றிட்ட

மேதகைய சூழ்ச்சி யோர்ந்தே

வெண்ணிலாக் கற்றைசெறி விற்பிறைக் கோடொன்று

விரைவினில் முரித்த வன்தன்

விசாலமுறு கருநாக பர்வதமின் மணிமார்பின்

மேலேவி அவனை மாய்க்கத்

துண்ணென் றவன்பெருச் சாளிவடி வோடெதிர்

தோன்றியமர் புரிய வரவே

தொல்லையா ணவநீக்கித் தூயஞா னநல்கிச்

சுமக்குமெழில் யான மாக்கி

விண்ணுமண் ணுந்தொழக் கயமுகச் சங்கார

மூர்த்தியென மேவு கனகை

வித்தகப் பிள்ளையே! கொட்டியருள் சப்பாணி

மென்மலர்க் கைக ளாலே.

பொ - ரை - தேவர்களுக்கு அளவில்லாத இடையூறுகளைச் செய்து வந்த கயமுகாசுரன் எவ்வகைப்பட்ட படைகளாலும் அழிக்க முடியாத வரப்பெற்றதைச் சிவனிடம் பெற்றதைச் சிந்தித்து நிலவொளி வீசும் வில் போன்ற தன் கொம்பொன்றை முரித்து அவனுடைய அகன்ற மைநாகமலைபோல் நீல ஒளி வீசும் மார்பில் எறிந்து அவனைக்கொல்ல, அவனோ, கணப்பொழுதில் பெருச்சாளி வடிவெடுத்து வந்து மீண்டும் போர்புரியும் நோக்கில்லவர, தேவரீர் அது கண்டு அவனது மூலமான ஆணவத்தைப் போக்கிப் பதிலாகத் தூய்மையான ஞானத்தை அருளி, தங்களைச் சுமக்கும் வாகன மாக்கியகாரணத்தால் வானுலகும் மண்ணுலகும் தொழுது கயமுக சங்கார மூர்த்தி என்றுசொல்லும்படியாக எங்கள் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஞானக்குழந்தையே! உனது பூப்போலும் திருக்கரங்களால் சப்பாணி கொட்டியருள்வாய்.

வி.கு, சப்பாணிப் பருவம் என்பது இரண்டு கைகளையும் ஒன்று கூட்டிக் கொட்டும் பருவமாகும் ச-ஒன்றோடு ஒன்றை இணைப்பதைக்குறிக்கும் வடமொழி இடைச்சொல்.பாணி-கைஇ. து ஒன்பதாம் மாதத்தில் நிகழ்வது.

வெம்மை - கொடுமை, வீதல் - அழிதல், ஓர்தல் - சிந்தித்தல், கற்றை - தொகுதி, கோடு - கொம்பு, கருநாகபர்வதம் - மைநாகமலை, மணி - நீலமணி, யானம் - வாகனம், வித்தகம் - ஞானம், அன்றிச்சாதூரியமுமாம் (1)

சத்திமிகு சங்கட சதுர்த்தசிநன் னாளிலே

சதுர்முகப் பிரமர் சங்கு

சக்கரம் தாங்குமரி சதவேள்வி நாயகன்

சயந்தனே முதல தேவர்

பத்திசெறி நெஞ்சோடு பரவிநிற் கப்பொதிகை

பயில் கும்ப முனியாதியாம்

பக்குவத போதனர்கள் தொக்குநின் றேதிவ்ய

பண்ணிகா ரம்படைத்தே

அத்திசா மந்திகர வீரநறு முல்லைமுத

லானபூ வர்க்கமிட்டே

அர்ச்சனை புரிந்துவழி படல்கண்டு மகிழ்வுகொண்

டன்பருக் கின்பு செய்யும்

சத்தியுமை பாலரே! சித்தி புத்தி நாதரே!

சப்பாணி கொட்டியருளே

தண்டமிழ்மு ழங்குகன கைப்பதியின் வாசரே

சப்பாணி கொட்டியருளே

பொ - ரை - அருள் மிகுந்த சங்கட சதுர்த்தி என்று சொல்லப்படுகின்ற தினத்தில் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமா மகாவிஷ்ணு இந்திரன் சயந்தன் முதலான தேவர்கள் பக்தியோடு தேவரீரைப் போற்றி ஒரு புறம் நிற்க, பொதிகை மலைவாசராகிய அகத்தியர் முதலான தவத்தால் முதிர்ந்த முனிவர்கள் ஒன்று கூடி நின்று, திவ்வியமான பணிகாரங்களைப் படையல் செய்து, திருவாத்தி சாமந்தி அலரிமுல்லை முதலான மலர் வகைகளைச் சாத்திப் பூசை வழிபாடு முதலானவற்றைச் செய்ய, அவற்றைத் திருநோக்கம் செய்து ஆனந்தித்து அந்தப் பக்தர்களுக்கு இன்பத்திருவளை அனுக்கிரகித்த உமையம்மைக்குப் பாலகரே! சித்தி புத்தி என்னும் இரண்டு சத்தியர்க்கும் நாயகரே! சப்பாணி கொட்டியருள்வாய், தண்ணிய தமிழ் ஒலிக்கும் கனகைத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரே சப்பாணி கொட்டியருள்வாய்.

வி.கு. சத்தி - திருவருள், சதூர் - நான்கு, சங்கு - பாஞ்சு
 சன்னியம் என்னும் திருமாலின்சங்கு, சக்கரம் - சுதரிசனம் என்னும்
 சக்கரம், அரி- மகா விஷ்ணு, சத வேள்வி நாயகன் - நூறு யாகங்களைச்
 செய்த தலைவனாகிய இந்திரன், சயந்தன் - இந்திரன்மகன், கும்பமுனி-
 குடத்தில் தோன்றிய அகத்திய முனிவர், தபோதனர் - தவசிரேட்டர்,
 திவ்வியம் - தெய்வத் தன்மைவாய்ந்தது, பண்ணிகாரம் - சிற்றுண்டிவகை,
 அத்தி - திருவாத்தி, ஆத்தி - அத்தி எனக்குறுகியது. கரவீரம் - அலரி,
 வர்க்கம் - வகை (2)

மலைமயி லுடனுறை அலையெறி புனல்சடை

மாடு தரித்தார்தம்

மருமிகு மலரன கரமதி லுறுரச

மாங்கனி யைப்பெறவே

இலைமலி யயில்பொலி சரவண பவகுகன்

ஏறி மயில்மீதே

இருநில வுலகொரு நொடியினில் வலம்வர

எண்ணி விரைந்தேக

அலைவளை புவனமு முயிர்களும் இறைவடி

வாமெனல் முற்றோர்ந்தே

அரர்தமை வலமுறை வருகைசெய் ததிசய

அதிரச மாங்கனியைக்

குலவுறு மகிழ்வொடு பெறுமத கரிமுக

கொட்டுக சப்பாணி

குதுகல நிறைகன கையிலுறை கணபதி

கொட்டுக சப்பாணி

பொ- ரை - மயில்போலும்சாயலையுடைய பர்வத குமாரியாகிய
 உமையோடும் அமர்ந்திருக்கும் கங்காநதியைத் திருச்சடையின்
 பாகமாகத் தரித்துள்ள சிவபிரானது வாசனைகமமும் மலர்போலும்
 திருக்கரத்திலிருந்த சுவையான மாம்பழத்தைப் பெறும் பொருட்டு
 இலைவடிவு கொண்ட வேல் தாங்கிய சண்முகன், இந்தப் பெரிய
 உலகத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வர எண்ணி மயிலேறி விரைந்து செல்ல
 கடல்கூழ்ந்த இந்த உலகம் உயிர்கள் எல்லாமே சிவன்தான்
 என்பதை முழுமையாக அறிந்து உடனே சிவனையே வலமாகச்
 சுற்றி வந்து அற்புதமான அந்த மாம்பழத்தை மிகுந்த
 மகிழ்ச்சியோடும் பெற்றுக் கொண்ட ஆணைவதனத்தினரே சப்பாணி

கொட்டியருள்வாய் எப்போதும் மகிழ்வு ஆரவாரம் மிகுந்த எங்கள் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கணேசனே! சப்பாணி கொட்டியருள்வாய்.

வி.கு. மாடு - பக்கம், மரு - வாசனை - இரசம் - சுவை, அயில் -வேல், இருநிலம் - பெரிய பூமி, இருமை - பெருமை, அலை வளைபுவனம் - கடல்குழ் உலகம். அலை - கடலுக்காகியது. குலவுதல் - விளங்குதல், குதுகலம் - மகிழ்ச்சி, குதுகலம் - குதுகலமாயிற்று. (3)

தம்பிரான் தோழர்குந் தரமுர்த்தி நாயனார்
 தரணியில் வந்த நோக்கம்
 சரிவரப் பூர்த்தியாய் விட்டபின் கைலாயர்
 தந்தொண்டி னைமீளவும்
 பம்புசிவ கணநாதர் கூட்டத்தி லுய்த்தருள்
 பாலிக்க வெள்ளானையிற்
 பரிவோட றைத்துவரு மாறுரைப ணித்திடப்
 பண்ணவர்கள் சென்ற காலை
 நம்பிவெள் ளானையிற் செல்கின்ற காட்சியை
 நயந்துகண் டிடவெ.கியே
 நற்றமி ழுவைப்பி ராட்டிகண் பதிபூசை
 நாடிவிரைவில்முடிக்கச்
 சம்பிரம மாய்த்தூக்கி மலையிட்ட நாதனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தாலமிகு சோலைபயில் கனகைவள ரீசனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே

பொ - ரை தம்பிரான் தோழர் என்று அழைக்கப் பெறும் சுந்தரர் இந்த மண்ணுலகுக்கு அவதரித்துவந்த நோக்கம் முழுமையடைந்ததும், கயிலைப் பிரான் மீளவும் சுந்தரரைத் தமது சிவகணங்களோடு ஒன்றுசேர்க்கும் பொருட்டு அவரை வெள்ளானையில் அழைத்து வருமாறு தேவர்களைப் பணிக்க அவ்வாறே அவர்கள் திருவஞ்சைக்களம் சென்றபொழுது தமிழ்த் தாயாகிய ஒளவை, வெள்ளானையிற் செல்லும் அத்தெய்வீகக்

காட்சியைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுத்தாம் நாள் தோறும் செய்து வந்த விநாயக பூசையை விரைந்து முடிக்க அதனைத் திருநோக்கம் செய்து, ஓளவையே! பூசையை வழக்கம் போல் நிதானத்துடன் செய்வாய் என்று பணிக்க அது கேட்ட தமிழ் மூதாட்டி அவ்வாறே பூசையைப் பூர்த்தி செய்ய அது கண்டு களிப்பூற்று ஓளவையைத் திருக்கயிலை சேர்த்தருளிய எங்கள் முதல்வனே! சப்பாணி கொட்டியருள்வாய். பனைமரச்சோலை செறிந்துள்ள கனகைத் தலத் தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! சப்பாணி கொட்டியருள்வாய்.

வி.கு.தரணி - பூமி, சுந்தரரின் கயிலைத் தொண்டு- சுந்தரர் பூமியில் அவதரிக்கமுன் கயிலையில் ஆலாலசுந்தரர் என்னும் நாமத்தோடு சிவபிரானுக்கு வேண்டியன செய்த அணுக்கத்தொண்டு, பம்புதல் - செறிதல், பரத்தல், உய்த்தல் - சேர்த்தல், பரிவு - அன்பு பண்ணவர் தேவர் வெ. குதல் - விரும்புதல், சம்பிரமம், - களிப்பு, தாலம், பனை. (4)

பாகனைய மொழிச்செவிலித் தாயர் கூடிப்
பசும்பொனெழில் திருமேனி யலங்கரித்த
மோகனநல் வடிவினையும் உடல்பு ரிக்கும்
மொய்யழகி னியல்மதலைக் குறும்பும் காண
மாகனகை வாயிலிடை இந்தி ராணி
வர்ணியிலக் குமிமாதர் வந்து நின்றார்
கோகர்ணத் தாபிதகொட் டுகசப் பாணி
கோகனதக் கையாற்கொட் டுகசப் பாணி

பொ - ரை - வெல்லம் போலும் இனிய சொற்களை வசனிக்கின்ற செவிலித்தாய்மார் பலரும் ஒன்று கூடி நோக்குவோரது உள்ளத்தை மயங்கவைக்குமாறு தேவரீரது குளிர்ந்த பொன் போலும் அழகுமேனியை அழகுபடுத்திய வடிவினையும் பொலிந்த குழந்தைப் பருவத்துக் கமைந்த குறும்புச் செயல்களையும் கண்டு ஆனந்திக்குமாறு இந்திராணி நாமகள் திருமகள் ஆதியோர் எங்கள் கனகைத் தல வாயிலில் வந்து நிற்கின்றார்கள். எனவே அவர்கள் மகிழுமாறு திருக்கோகர்ணத் திருக்கோயிலைத் தாபனம் செய்த திருக்கரங்களாற் சப்பாணி கொட்டியருள்வாய். தாமரை மலர் போலும் திருக்கரங்களாற் சப்பாணி கொட்டியருள்வாய்.

வி. கு பாகு - வெல்லம், செவிலி - வளர்ப்புத்தாய். அவர்கள் பாராட்டுத்தாய், ஊட்டுத்தாய், கைத்தாய், செவிலி என விரிவர். எழில் - அழகு, மோகனம் - மயக்குவது, பூரிப்பு - பொலிவு, மொய் - செறிவு, மதலை - குழந்தை, மா - இலக்குமி, இந்திராணி - இந்திரன்மனைவி. கோகனதம் - தாமரை

திருக்கோகர்ணம் தோன்றிய வரலாறு

இராவணன் கயிலை சென்று சிவனை வழிபட்டுச் சிவலிங்கம் ஒன்றைப் பெருமானிடம் பெற்றுத் தோளிற் சுமந்து வந்தான். அதனை அறிந்த பிரமவிஷ்ணு ஆதியோர் இதனால் இராவணனுக்கு மேலும் பலம் கூடும். என அஞ்சி அதனைத்தடுக்குமாறு விநாயகரை வேண்டினர். அதற்கு இசைந்த விநாயகர் ஒரு பிராமணச்சிறுவன் வடிவில் இராவணன் வரும் வழியில் நின்றுகொண்டு அவனுக்குச் சிறுநீர் உபாதையைத் தோற்றுவித்தார். உபாதையைத் தாங்கமுடியாத இராவணன் சிறுவனிடம் இலிங்கத்தைக் கொடுத்து யான் வரும் வரை இதனைத் தாங்கிக் கொள் நிலத்தில் வைக்காதே எனச் சொல்லிச் சென்றான். ஆனால் விநாயகரால் சிறுநீர் மேலும் பெருகவே, அவன் வரநேரமாயிற்று சிறுவனோ இலிங்கத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டான். திரும்பி வந்த இராவணன் அதனை எடுக்க முயன்றும் அது பசுவின் காதுபோற் குழைந்ததேயன்றி எடுக்க முடியவில்லை இராவணன் சினங் கொண்டு சிறுவனைத் தாக்க முனைந்தான். உடனே பெருமான் பெருவடிவங் கொண்டு அவனை வானில் எறிந்து பந்தாடினார். இராவணன் வந்தவர் விநாயகர் என்பதை அறிந்து அவரைப்பணிந்து நின்றான்.

கோ-பசு, கர்ணம்-காது, கோலக்கோபுரக் கோகரணம் என்றார் அப்பர்

(5)

முத்தப்பருவம்

மலையாளி விற்புருவ உமைமாதொ டைக்யமுறு
மகிழ்வா லுதித்த மதலாய்!
வனவேடர் மைக்குறமின் மதுநீ பனைத்தழுவும்
வகையாணை ஓக்க வருவோய்!
கலையாக மத்தைமலை யுறுமாமு னிக்கருள்செய்
கணநாத! பக்தி யுடையோர்
கடிவீ யுளத்தில்நித முறைவான சத்வகுண
கரமாம லைக்க டவுளே!
தலைமீதி னிற்பிரம னெழுதா விதிக்கமுது
சகமீதி னிற்ற மதுமால்
தலைவா துடைத்திடென வருவார் மனத்துயர்கள்
தவிடாக்கு நித்ய முதலே
அலைமோ தகக்கழனி நிரைசு மெழிற்கனகை
அரசே! யொர் முத்த மருளே
அரிநான்மு கற்கறமு னருள்கூர் விதத்தினிலொர்
அமுதான முத்த மருளே

பொ-ரை - கையிலை வேந்தரான சிவன், வில்போலும்
கட்புருவமுடைய மாதுமையோடும் இணங்கி மகிழ்ந்துநின்ற
காரணத்தால் இப்பிரபஞ்சத்தில் தோன்றிய மழலைக் குழந்தாய்!
வேட்டுவ மகளாகிய வள்ளிநாயகியார் கடம்பணிகாளையாகிய
முருகனைத் தழுவுமாறு யானை என்னும் வடிவிற சென்ற
பெருமானே! தமிழ்க் கல்வியோடு ஆகமப்பொருளையும்
அகத்தியமுனிவருக்கருளிய கணேசனே! தேவரீரிடம் பக்தி கொண்ட
அடியாரது இதயகமலத்தில் என்றும் எழுந்தருளும் சத்வகுணமுடைய
ஆனைவதனப்பரம்பொருளே! எங்கள் முழுமுதலே! பிரமனால்
எழுதப்படாத தலைவிதிக்கு நொந்து அழுகின்ற எங்கள்
மனமயக்கத்தை நிர்மூலஞ் செய்தருள்க என வேண்டி வருகின்ற
நின் அடியாரது துன்பங்களை நீறு செய்கின்ற ஆதியே! நீரலைகள்
வரம்பில் மோதும்வயற்புறங்களில் பசுக்கூட்டங்கள்எப்போதும்
குழந்திருக்கும்அழகியஎங்கள்கனகைத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்

இறைவனே! முத்தம் தருவாயாக: முன்பு பிரமவிஷ்ணுக்களுக்குத் தருமோபதேசம் செய்த வகை போல எங்களுக்கும் நினது அமுதம் போலும் முத்தத்தைத் தருவாய்.

வி.கு முத்தப்பருவம் என்பது குழந்தையை முத்தம் தருமாறு தாயும் செவிலியரும் பிறரும் வேண்டுகல். இது பதினோராம் மாதத்தில் நிகழ்வது.

மலை ஆளி - மலையை ஆளுபவர். மலை - கயிலைமலை, ஐக்கியம் - ஒருபட்டுநின்றல். ஐக்யம் - வட மொழிவடிவம். மதலை - குழந்தை, மை - கருமை, மது - தேன், நீபம் - கடம்பு, மலை - பொதிகைமலை, கடி- வாசனை, வீ - மலர், அ.து இதய கமலமாகிய மலர், சத்வகுணம் -நன்மையே நோக்கும் இயல்பு, கரமாமலை - துதிக்கையுடைய பெருமலை போலும் யானை, சகம் - உலகம், மால் - மயக்கம், நித்தியம் - என்றும் உள்ளதாதல். கழனி - வயல், நிரை - பசுக்கூட்டம், அரி - திருமால் .(1)

வீட்டை விட்டு வெளியேறும்
 விழுப்ப கருமம் பொருட்டாக
 மேற்செல் வேளை தனிச்செல்வ
 வேழ மேமுன் செல்கவெனப்
 பாட்டி தவறா தோது மொழி
 பதிந்து மனதில் அழுந்தியதால்
 பள்ளிக் குச்செல் லும்போதும்
 பயில் வேறிடங்கட் கேசையிலும்
 நாட்ட முடன்றின் நாமங்கள்
 நாவும் நெஞ்சம் தாமாக
 நவிலும் பழக்கத் தால்வேத
 நாதா! நின்னை மறந்தறியாக்
 காட்டு மிருண்டிக் குன்வதனம்
 காட்டி முத்தம் தருகவே
 கனகைப் பரமா னந்தப்பேர்க்
 கணைச! முத்தம் தருகவே.

பொ - ரை: சிறந்த கருமம் ஒன்றுக்காக வீட்டை விட்டு வெளியிற் செல்லும் வேளையெல்லாம் ஆனைமுகப் பெருமானே! எனக்கு முன்னே நீ செல்வாய் என்று என் பாட்டி சொல்லிய அந்த விக்கினம் போக்கும் சொற்கள் என் உள்ளத்திலும் நெடுநாள் அழுந்திக்கிடந்த காரணத்தால் யான் பாடசாலைக்குப் போன போதும் அலுவலகம் சென்ற போதும் என் நாவும் உள்ளமும் என்னையறியாமலே உன் திருநாமங்களையே சொல்லி வந்தமையால் தேவரீரிரை ஒரு போதும் மறந்தறியாக் காட்டு மனிதனாகிய எனக்கு உனது திருமுகத்தை ஒரு முறை காட்டி முத்தம் தருவாய். கனகைத் தலத்தில் பரமானந்தர் என்னும் பெயர் தாங்கி நிற்கும் கணேசப் பெருமானே! முத்தம் தருவாய்.

வி.கு. காட்டு மிருண்டி என்பது இன்று காட்டு மிராண்டி என நிற்கிறது. பாட்டி எம் தாய் தந்தையரைப் பெற்றவள் (2)

பரவும் அடியார் நிதம் வந்து
 பணிந்து வேண்டும் வரம்யாவும்
 பாலித் தகத்தே மகிழ்கின்ற
 பான்மைக்கேற்ப எம்நெஞ்சில்
 பரமா னந்தர் எனவந்த
 பதியே! நின்தாள் சூடுதல் விண்
 பண்ண வர்க்கும் கிடைத்திலதிப்
 பாவி எனக்குக் கிட்டியசீர்
 வரமார் கனகைப் பதிச்சிறப்போ
 வந்து பணிஎன் செயல் விளைவோ
 வறியேன் முன்செய் தவமுதிர்வோ
 மாண்போ என்னத் தெரிக்கும் வகை
 அரக்கு மென்வாய் மலர்ந் தொருகால்
 அமுத முத்தம் தருகவே
 அமர மகளிர் தமக்கு மெட்டா
 அமுத முத்தம் தருகவே.

பொ - ரை: நாள் தோறும் கனகைப் பதிக்கு வந்து கும்பிட்டுப் போற்றும் அடியவர்கள் விரும்பும் பேறுகள் யாவற்றையும் வழங்கித் திருவுள்ளதே ஆனந்திக்கும் இயல்புக்கமைய எங்களது இதயங்களில் பரமானந்தக் கணபதியென எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவா! தேவரீரது திருவடிகளைச் சிரசிற்சூடும்போது தேவர்களுக்கும் கிட்டாத நிலையில் இந்தப் பாவியாகிய எனக்குக் கிட்டியிருப்பதற்கான காரணம் அருட்பேறு மிக்க எங்கள் கனகைத்தலத்தின் சிறப்பாகுமோ. அடியேன் நானும் வந்து புகின்ற வணக்கச் சிறப்பாகுமோ. திருவருள் வழியேனாகிய யான் முன்னைப் பிறப்பிற் செய்து கொண்ட தவவிளைவோ. தேவரீரது அருள் மாட்சியோ என்பதை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்கும் வண்ணம் சிவந்த மென்மை வாய்ந்த திருவாய் திறந்து ஒருதரம் அமிர்தம் போலும் முத்தத்தைத் தந்தருளுக தேவப் பெண்களுக்குமெட்டாத அமுத முத்தம் தந்தருளுக

வி . கு: பாலித்தல் - வழங்குதல் பண்ணவர் - தேவர்
அரக்கு - செம்மைநிறம், அமரர்- தேவர் (3)

தோளிற் சவுக்கந் தனையெடுத்துச்
சுருட்டிக் கக்கத் தினில்வைத்துச்
சுருண்டு பணிந்து தலையதனைத்
தொங்கப்போட்டுச் சாமியென்று
தாளில் வீழ்ந்து வணங்கியிடர்
தவிர்ப்பா யென்று கெஞ்சிடவும்
சற்று மிரங்கா லோபியர் போல்
தாழ்வில் வேத புராணங்கள்
ஏழீருலகும் பராமரிக்கும்
இரட்சண் யஞ்செய் பிரானெனவே
இசைக்கும் பெரும! என்மட்டில்
இரங்கா திருப்ப தழகாமோ
வாழை கமுகு வளர்கனகை
வதிவாய்! முத்தம் தருகவே
வணப்பார் பரமா னந்த! வருள்
வாழ்வே! முத்தம் தருகவே.

பொ - ரை குறைவில்லாத வேதங்கள் புராணங்கள் யாவும் பதினான்கு உலகங்களையும் ஆதரித்துக்காக்கும் முதல்வர் என்று புகழும் பெருமானே! அடியேன் என் தோளிற் கிடக்கும் துண்டுச் சால்வையை எடுத்துச் சுருட்டி அக்குளில் வைத்தவாறே குனிந்து வணங்கித் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கடவுளே என்று தேவரீரின் திருவடிகளில் விழுந்து கும்பிட்டு என் பெருந்துன்பங்களைப் போக்கியருள்க என்று மன்றாடி நிற்கவும் சிறிதும் இரங்காத உலோபியர் போல என் மட்டில் இரக்கமின்றி இருப்பது தேவரீருக்கு அழகாகுமோ! வாழை கமுகு என்பன வளர்ந்து சோலை செய்யும் கனகைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! முத்தம் தந்தருள்க அழகு நிறைந்துள்ள பரமானந்தக் கணபதியே எங்கள் கருணை வாழ்வே முத்தம் தந்தருள்க.

வி .கு. சவுக்கம் - மேலாடை அல்லது உத்தரீயம் எனப்படும் சால்வை. கக்கம் - அக்குள் எனப்படும் அ.குள் , பராமரித்தல்-ஆதரித்தல் வணப்பு -அழகு. சவுக்கம் எடுத்தல் முதலான பணிவுகள் உலோபியரிடத்தில் இரக்கும் ஏழையின் செய்கல்களாகவும் நின்றன.

அரவமலி கடல் முத்தம் சங்கு மீனம் (4).
 ஆகியவை சொரிமுத்தம் முதலை யிப்பி
 குரலுறுசெந் நெல்முத்தம் கதலி பூகம்
 கோகனதம் கரும்புகழை யாணைக்கோடு
 விரகமின்னார் கந்தரமென் றிவற்றில் தோன்றும்
 வெண்முத்தம் யாம் வேண்டீம் கனகை வாழ்வே!
 சரவணமுத் துவின் முன்னே உதித்த செம்மா
 தங்கமுத்தே கனிமுத்தம் அருளு வாயே.

பொ-ரை எங்கள் கனகையில் வாழ்ந்திருக்கும் பெருமானே! சரவணதடாகத்தில் தோன்றிய முத்தாகிய முருகனுக்கு முன் அவதாரஞ் செய்தருளிய செம்முத்தாகிய ஆணைமுகக் கடவுளே! நாங்கள் இனிமேல் முழக்கொலி செய்யும் கடல் முத்து சங்கு மீன் முதலை சிப்பி கதிர்வரும் செந்நெல் வாழை, கமுகு ,தாமரை, கரும்பு, மூங்கில், யாணைத்தந்தம், இளமகளிரது கழுத்து என்பன தரும் முத்தங்களை. யாம் ஒரு போதும் விரும்போம். எனவே அவற்றிக்குப் பதிலாகத் தேவரீரது கனிந்தவாய் முத்தத்தையே தந்தருள்க.

வருகைப்பருவம்

எழுமைப் பிறவிக் குறுதுணையாய்
இயலும் கல்வி மேலாக
ஏத்தும் ஞானம் இருநிதியாம்
இனியார் கேண்மை பகைவர்களும்
தொழுதற் கமையும் பெருமை புகழ்
சோரா வலிமை சான்றோர்கள்
தொடர்பு நலியாக் கொடைபிணிகள்
தொடரா உடலம் இளமைநலம்
பழுதில் தாரம் சந்தானம்
பயில்கண் ணோட்டம் கனிவுள்ளம்
பாரில் எவர்க்கும் தீங்கிழையாப்
பண்பா மிப்பே றுகளுடனே
வழுவா துன்னை இறைஞ்சுமருள்
வழங்க விரைந்து வருகவே
வயல்குழ கனகைப் பதிச்சிந்தா
மணியே! வருக வருகவே.

பொ-ரை - ஏழு பிறப்புகளிலும் துணைநிற்கும் கல்வி அதனைக் கடந்த மெய்ஞ்ஞானம் பெருஞ்செல்வம் நல்லோர் நட்பு பகைவரும் வணங்கும் பெருமை கீர்த்தி தளராத ஆற்றல் அறிவொழுக்கம் நிறைந்த பெரியோர் தொடர்பு, சோர்வடையாத ஈகை. நோய் பற்றாத சரீரம், இளமைக்குரிய நன்மைகள் குற்றமில்லாத வாழ்க்கைத்துணை மகப்பேறு, எவ்வுயிர்க்குமான தாட்சிணியம் இளகிய நெஞ்சம் எவர்க்கும் தீமை புரியாத நல்லியல்பு.என்னும் இந்த நற்பேறுகளுடன் தேவரீரை இடைவிடாது வணங்குதற்கமைந்த திருவருளையும் வழங்குதற்காக விரைந்து வருவாய் வயல்கள் குழந்துள்ள கனகைத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிந்தாமணி விநாயகரே வருவாய் வருவாய்.

வி.கு . வருகைப்பருவத்தை வாராணைப்பருவம் என்றும் அறிஞர்சொல்லுவர் வாராணை - வருதல், இது சிறு நடை எய்தும் பருவம் இது பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் நிகழ்வது சிலர் பதின் மூன்றாம் மாதம் என்றும் கூறுவர் (1)

நாளும் வேத வேள்வியிற்பெய்
 நறுநெய் யாகு திப்புகையும்
 நங்கை மார்தம் குழற்சூட்டு
 நறிய புகையும் சேர்ந்தொன்றிக்
 கோளு லாவு வானமதிற்
 கொண்ட லாகி மணங்கமழும்
 குளிர்ச்சி மழைவீழ் பழம்பதியாய்க்
 குலவு செல்வக் கனகைதனில்
 வாழும் வல்ல பாம்பிகைதன்
 மணாள! கருணை மதம்பொழியும்
 மதவா ரணச்சிந் தூரநுதல்
 வதனா! கொன்றை மாலையசை
 தோள! வென்று போற்றிநிதம்
 துதிக்கை செய்ய வருகவே
 தொல்லைக் கன்ம இருள் போக்கும்
 சோதி! தோன்றால்! வருகவே

பொ-ரை - தினந்தோறும் வேத மந்திரங்களுடன் கூடிய யாகங்களில்
 சொரியும் நெய்யால் தோன்றும் ஓமப்புுகையும் இளமகளிர் தங்கள்
 கூந்தலுக்கு ஊட்டும் நல்ல மணப்புுகையும் ஒன்றாக இணைந்து
 மேலெழுந்து சென்று கிரகங்கள் வலம்வரும் வானில் கார் முகிலாகிப்
 பின்பு குளிர்ந்த மழையாக விழுகின்ற பழைய விநாயக தலமாக
 விளங்கும் கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் வல்லபைக்கு
 மணவாளனே! சிந்தூர திலகம்தோன்றும் அழகு நெற்றியுடைய
 திருமுகத்தாய்! கொன்றைமாலை அசையும் திருப்புயத்தாய்! என்று
 யாம் நாளும் போற்றி வணங்குதற்கு வந்தருளுக. முன்னைக்கன்மம்
 என்னும் இருளைப்போக்கும் சோதியே எங்கள் தலைவனே!
 வந்தருளுக.

பி.கு - வேள்வி - யாகம், பெய்தல் - சொரிதல், நறுமை - நன்மை, மணம்,
 ஆகுதி-ஓமத்தீயில் ஊற்றும் நெய், நங்கை - பெண், குழல்-கூந்தல்
 , கோள் - கிரகம் , கொண்டல் - மழை முகில் , குலவுதல் -
 விளங்குதல், வாரணம்-யானை, நுதல்-நெற்றி, துதிக்கை-போற்றுதல்
 தொல்லை - பழமை , தொந்தரை, தோன்றல்-தலைவன் (2)

அன்பு வடிவார் சுமுகநம

அழகார் ஏக தந்தநம

அருள்கூர் கபில நமகணங்கட்

கதிபநமலம் போதரநம

இன்பக் கசகர் ணிகாயநம

எழில்சேர் தூம கேதுநம

இலங்கு பால சந்ரநம

ஏத்து கணாதி யட்சநம

துன்பந் தவிர்விக் னேசநம

தூய வக்ர துண்டநம

சூர்ப்ப கன்ன நமகந்த

சிரேட்ட நமவே ரம்பநம

மன்னு விகட நமகயமா

வதன நமவென் றன்பர்தொழ

வருககணகைப் பதிமேவும்

வாழ்வே வருக வருகவே.

வி.கு - இப்பாடல் விநாயக அர்ச்சனைக்குரிய நாமங்கள் சிலவற்றைத் தந்துள்ளது. இவை விநாயக மந்திரங்களே. ஒவ்வொரு மந்திர முடிவிலும் நம என்பது இடம்பெறுகிறது. அது நமகம் என்பதன் குறுக்கம் நமகம் உருத்திர மந்திரம். விநாயகரும் சிவ மூர்த்தம் ஆதலின் அது விநாயகருக்கும் பொருந்துவதாம். நம என்பதை நமஸ்காரம் எனவும் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

சுமுகம் - நன்மை, ஏக தந்தர் - ஒற்றைக்கொம்புடையவர் கணங்கட்கு அதிப- பூதகணங்களுக்குத் தலைவ, இலம்போதர- பெரு வயிறுடையவர், மோதக வயிறுருமாம், கசகர்ணிகாய- யானையின் செவியுடையவர். பாலசந்ர- இளம்பிறை தரித்தவர் கணாதியட்சர் -பூதகணங்களை மேற்பார்வை செய்பவ பூதகணத்தலைவர், விக் கீனேசர் - விக் கினங்களைப் போக்குபவர். வக்ரதுண்டர் - வளைந்த துதிக்கையாகிய நாசியை உடையவர், சூர்ப்பகன்ன - வளைந்த செவிகளையுடையவர். சூர்ப்பு - வளைவு. கந்த சிரேட்ட - கந்தனுக்குமுன்னோய், ஏரம்பர் உருத்திரருக்கு அண்மையில் இருப்பவர், அடியாரை விருத்திசெய்பவருமாம். விகட - விகட சக்கரன், கயமா வதன - ஆனைமுக, கபிலம் - கருமைகலந்த பொன்னிறம், தூமகேது - தீக்குறிகளைப் போக்குபவர். (3)

சந்த மறையா கமக்கலைகள்

தளிர்ந்துச்செழிக்கும் கற்பகமே!

சகல வலகும்நீக்கமறத்

தயங்கி நிற்கும்பொற்புருவே!

எந்த விடரும் வராதடியார்க்

கேம மளிக்கும் எழும்மலையே!

இமய வல்லி பயந்தமழ

விளவா ரணமாம் இலஞ்சியமே!

பந்த மகற்று மனந்தகுணப்

பரமா னந்தக் கணபதியே!

பாவ வினையாம் பஞ்சமலை

பசும மாக்கும் பாவகனே!

வந்தித் திடுவார் துயர் துடைத்து

வரங்க ளருள்வோய்! வருகவே

வானம் பொய்யா எழிற்கனகை

வாழ்வே! வருக வருகவே.

பொ-ரை - செய்யுள் யாப்பு வண்ணத்தோடு கூடிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் முளைத்துத்தழைக்கும் கற்பக தருவே எல்லா உயிர்களிடத்தும் இடையீடின்றிப்பிரகாசித்து நிற்கும் அழகு வடிவே. நின் மெய்யடியார்களுக்கு எத்தகைய இடையூறுகளும் வாராமற் காக்கும் வல்லரணாகிய மலையே பர்வதவர்த்தனி தந்தருளிய இளம் ஆனைக்கன்றாகிய எங்கள் மருந்தே!. மெய்யடியார்களது உலகப்பற்றினைப்போக்கும் அளவிறந்த குணங்களையுடைய பரமானந்தக்கணபதியே முன்னைய பாவகன்மம் என்னும் பஞ்சமலையை நீறு செய்யும் அக்கினிதேவனே!. தேவாரை வணங்கி நிற்கும் அடியாரது துன்பங்களைப் போக்கி அனுக்கிரகம் செய்யும் பெருமானே வந்தருளுக மழைவளம் குன்றாத அழகிய கனகைத்தலத்தை உறைவிடம் கொண்டிருக்கும் இறைவனே

வி.கு சந்தமறை - அழகிய வேதங்களும்மாம். தயங்குதல்- பிரகாசித்தல், பொற்பு-அழகு, ஏமம்-காவல், எழும்-வலிமை, இமயவல்லி-பர்வதவர்த்தனியாகிய உமை, வல்லி-கொடி அது உமைக்கு உவமையாய்நின்றது. பயத்தல்-பெற்றெடுத்தல். மழவு-இளமை,வாரணம்- யானை,இலஞ்சியம் -மருந்துவகை,பந்தம்- உலகபாசம்,அனந்தம்-முடிவின்மை,பசுமம்-நீறு, அது பஸ்மம் என்பதன் தமிழ் வடிவம், பாவகன் -அக்கினிதேவன்.

(4)

பொன்னி நதிப்பெண் வேண்டுகைக்குப்
 புந்தியிசைந்து காகமதாய்ப்
 பொதிகை மலைத்தென் குறுமுனியின்
 பொற்கெண் டியினைக் கவிழ்த்துப்பின்
 சின்ன வேதி யப்பயலாத்
 திகழமுனிகொள் கோபத்தைத்
 தீக்க முட்டிக் கரங்கொண்டு
 தீண்டவருதல் கண்டுசுய
 வன்ன ரூபங் காட்டஅவர்
 மறித்துத் தனது தலைக்குட்டி
 வணங்கக் கருணை பாலித்தவ்
 வாறே வந்திப்பார்க்கருள் செய்
 மன்னா வருக சித்திபுத்தி
 மகிழ்நா! வருக வருகவே
 வளரும் பொழில்சூழ் கனகைப்பம்
 மாணே வருக வருகவே.

பொ-ரை-காவேரியாகிய நதிப்பெண்ணை வரவழைத்துத் தருமாறு இந்திரன் வேண்டிக்கொள்ள, அதற்குத் திருவுளம் இசைவுற்றுக் காகவடிவாகிப் பொதிகை மலையில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ் நாட்டு முனிவராகிய அகத்தியர் கொண்டு வந்த அழகுக்கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்துப் பின்னர் பிராணமச்சிறுவனாகி நிற்க. அதுகண்ட அகத்தியர் கோபங் கொண்டு சிறுவனைக்குட்டுதற்காகப்பொத்தியகையோடு வருதலைக் கண்டு தனது உண்மையான விநாயக வடிவை அகத்தியர்க்குக் காட்டிநிற்க, அது கண்ட முனிவர் அபராதம் செய்தேனே என்று தன்தலையில் மீளக் குட்டி வணங்கி நிற்க அப்போது அவருக்குத் திருவருளை வழங்கியவாறே பின்னர் முனிவரைப்போற் சிரசிற்சூட்டி வணங்குவோர் எல்லோர்க்கும் அருளை வழங்கும் அரசே வந்தருளுக. சித்தி புத்தி என்னும் இரு சத்தியார்க்கும் நாயகரே வந்தருளுக. வந்தருளுக. வளர்ந்த சோலை சூழ்ந்திருக்கும் கனகைப்பதியில் எழுந்தளிருக்கும் பெரியோய்.! வந்தருளுக வந்தருளுக.

வி. கு. மழையின்றி வாடிய நந்தவனத்துக்கு நீவேண்டி இந்திரன் விநாயகரை வேண்டினான் என்பது கந்தபுராண வரலாறு பொன்னி-காவேரி, குறுமுனி-அகத்தியர், கெண்டி-கமண்டலம். பையல்-சிறுவன், அது பயல் எனக்குறுகியது. முஷ்டி-முட்டி என நின்றது. அது விரல் பொத்தியகை, மகிழ்நன்-கணவன், பெம்மான்-பெரியோன், அது பெருமான் என்பதன் திரிந்த வடிவம்.

(5)

அம்புலிப்பருவம்

சதுர்த்தி நாளில் தேவரெலாம்
சங்கமாகித் திரண்டெங்கும்
சதயப் பெருமாற் கின்றறிய
சாறு வைப்போ மென்றுமறை
விதியின் வண்ணம் விநாயகர்க்கு
விருப்பமான பட்சணம்நி
வேதித்துப்பூ சனையியற்ற
வெளிப்பட்ட டிறைவன் நடமிடல்கண்(டு)
அதிச யித்துத் தேவரெல்லாம்
அன்பாய் வணங்க நீநகுதல்
அண்ணல் கண்டு சாபமிட்ட
அச்சம் மறவா திருப்பினின்னே
அதுல முதல்வன் தன்னுடன்றீ
ஆட வருவாய் அம்புலியே
அழகார் கனகை அத்தனுடன்
ஆட வருவாய் அம்புலியே.

பொ-ரை- சதயநாளில் தோன்றிய விநாயகப் பெருமானுக்குச் சதுர்த்தி நாளாகிய இன்றைய தினத்தில் விழா எடுப்போம் என்று தேவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வேதவிதிப்படி அவருக்கு மிக விருப்பமான சிற்றுண்டிகளைப் படையல் செய்து சிறந்த வழிபாட்டினைப் செய்ய அதுகண்டு மகிழ்ந்த பெருமான் வெளித்தோன்றி நடனம்புரிய அதனைத் தேவர்கள் அதிசயத்தோடு தரிசித்து வணங்கிநிற்க. அவ்வேளையில் நீமட்டும் ஏளனச் சிரிப்புச் செய்தமையை விநாயகப் பெருமான் பார்த்து உனக்குச்சாபமொழி இட்ட பயத்தை நீ இன்றுவரை மறவாதிருந்தால், அம்புலியே!. உவமை நீங்கிய எங்கள் தலைவராகிய விநாகப்பிள்ளையுடன் விளையாட வருவாயாக. அழகிய கனகைத் தலத்து இறைவனுடன் அம்புலியே விளையாடவருவாயாக.

வி.கு. செவ்வேளுக்கு விசாகம்போல் விநாயகருக்குச் சதயம் தோற்றநாளாம், சங்கம் -ஒன்றுகூடல், சாறு-திருவிழா, பட்சணம்- சிற்றுண்டி, நிவேதித்தல்-கடவுளுக்கு உணவு படைத்தல், அண்ணல்- பெருமையிற் சிறந்தோன். சாபம்- கேடுதரும் வாக்கு, அதுலம்- உவமையின்மை, அத்தன்- கடவுள் இப்பருவம் பதினைந்தாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். (1)

முரித்த மருப்பி னுடனேநின்
 மூன்றாம் நாள்வெண் கலைப்பிறையை
 மூட்டிப் பார்த்து மகிழ்தற்கே
 முகிழ்த்த தாசைபோலுமெனத்
 தெரிகின் றதனால் நீசிறிதும்
 செருக்குக் காட்டாமல்விரைந்து
 செய்ய வயல்கள் சூழ்கனகைச்
 செல்வனுடனே விளையாட
 வருவாய் விரைவாய் அம்புலியே
 வந்தா ல்வைப் பிராட்டிக்கும்
 மலைவாழ் குடமா முனிவற்கும்
 வரங்கள் வழங்கிச் கருணைபுரி
 பெருமான் ஆகு வாகனத்தன்
 பேழை யுதரன் இமயமலைப்
 பெண்மான் ஈன்ற அத்திமுகப்
 பிள்ளை உனக்கு மருள்வாரே.

பொ-ரை எங்கள் விநாயகப்பிள்ளைக்கு, தான் முன்னரே முரித்த ஒற்றைக் கொம்போடு உனது மூன்றாம் நாட்கமைந்த வெண்ணிலவுப் பிறையை இணைத்துப் பார்த்துமகிழும். ஆசை தோன்றியிருப்பது புலப்படுகின்ற படியால் ஏ.அம்புலியே! நீ கொஞ்சமேனும் கிறுக்குக்காட்டாது மிக விரைவாகச் செப்பமான வயல்கள் சூழ்ந்த கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் எங்கள் அருட்செல்வராகிய விநாயகப் பெருமானுடன் விளையாட வருவாயாக அப்படி நீ வந்தால் தமிழ்த் தலைவியாகிய அவ்வைக்கும் பொதிய மலைவாசராகிய அகத்தியருக்கும் பேறுகளை வழங்கிக் கிருபை புரிந்த பெருமானும் பெருச்சாளி வாகனரும் பெருவயிற்றினரும் மான்நோக்குடைய

பர்வதவர்த்தனி பெற்றெடுத்த ஆனைவதனத்தருமாகிய எங்கள்
விநாயகப்பிள்ளை உனக்கும் அருள்பாலிப்பார் என்பதை அறிந்து கொள்.

வி -கு- முரித்த- முன்னரே கயமுகாசுரனைக்கொல்ல முரித்த,
மருப்பு , கொம்பு, கலை-நிலாவாகிய ஒளிக்கூறு, செருக்கு-
அகங்காரமாகிய கிறுக்கு, ஆகு-பெருந்தோற்றமுடைய எலிவகை.
அது பெருச்சாளியாம், பேழை-பெருந்தோற்றம், அத்தி-யானை (2)

வண்ணமதி யேயிவனை யஞ்சலித் திந்திரன்
மலைமுனிக மண்டலத்தில்
வதிகங்கை நதியினைக் காவிரிப் பேரோடு
வையகத் தேகொணர்ந்தான்
தண்டுளவ மாயனுமை யிட்டசா பத்தினால்
சர்ப்பமாய்க் கண்ணிமுந்தே
சார்ந்துவட நீழலி லிவன்கழல் பூசித்த
தால்விமோ சனமடைந்தான்.
விண்ணவர்க ளும்போற்று விக்ரமா தித்தமன்
விழைவுற்ற துணைவி யான
மின்னிலகு பொன்னிலக் கணமா திவன்பதம்
வேண்டிநா தனையடைந்தான்
அண்ணலிவை போலுனது குறையெலாம் நீக்குவன்
அப்புல் யாட வாவே
அருளோடு திருமேவு கனகைநகர் வாசனுடன்
அம்புல் யாடவாவே

பொ-ரை-அழகு நிலவே!. இந்திரன் இந்த விநாயகனையே வணங்கி
அகத்தியரது கெண்டியிற் கிடந்த கங்கா சலத்தைக் காவேரி என்னும்
பெயரோடு பூமிக்குக் கொண்டு வந்தான். இ. தல்லாமல், குளிர்ந்த
துழாய் மாலையணிந்த திருமாலுமே உமாதேவியார் இட்ட சாப
மொழியால் கண்ணிமுந்த பாம்பாகி ஓர் ஆலமர நிழலில் தங்கியிருந்து
இந்தப் பெருமானது திருவடிகளையே வணங்கிச் சாப நீக்கம்
பெற்றான். மேலும் தேவர்களும் துதிக்கின்ற விக்ரமாதித்த
வேந்தனுக்கு விருப்புடைய வாழ்கைத் துணைவியான ஒளி வீசும்

திருமகள் போலும் இலக்கண சுந்தரியும் இந்தப் பெருமானின் பாதங்களையே வணங்கி மீளவும் தன் தலைவனாகிய விக்கிரமதித்தனைச் சேர்ந்தாள். எனவே பெருமையிற் சிறந்த எங்கள் விக்கினேஸ்வர மூர்த்தி இவற்றைப் போலவே உனக்குள்ள குறைகள் யாவற்றையும் போக்குவான். ஆதலால், வெண்ணிலவே! விளையாட வருவாய், கருணை வளத்தோடு இலக்குமியும் வாசஞ் செய்கின்ற கனகைப்பதிப் பெருமானுடன் நிலவே விளையாடவருவாய்.

வி.கு வண்ணம் - அழகு, கமண்டலம்-கெண்டி எனப்படும் குண்டிகை, வையம் - பூமி, துளவம் - துளசி, அது துழாய் எனவும் நிற்கும், மாயன்- விஷ்ணு. சர்ப்பம் - பாம்பு, வடம் - ஆலமரம், விமோசனம் - நீங்குதல், விழைதல் -விரும்புதல், இலக்கணமாத் - இலக்கண சுந்தரி, அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தோன்

(3)

மதியென் றொருபேர் பெற்றிருந்தும்
 மதியில் லாமல் நடந்ததனால்
 கதிகெட்டலைந்து தக்கனது
 கடுஞ்சா பத்தால் வெண்மதியே
 இதுபோல் இன்னும் மானங்கெட்
 டிழிவுறாமல் இருக்க வெண்ணில்
 துதிசேர் கனகைப் பதிமேவும்
 தோன்ற லுடனா டிடவருவாய்.

பொ-ரை.வெண்ணிலவே! நீ புத்தியையும் குறிக்கும்மதி என்ற பெயரையும் கொண்டிருந்தும், அந்தப் புத்தியே இல்லாமல் நடந்து கொண்ட காரணத்தால் தக்கனது கொடுஞ்சாபவார்த்தையால் உனக்குரிய உயர் நிலையையும் போக்கி அலைவுற்றாய். இதனைப்போல் மேலும் உன்மதிப்பை இழந்து அலையாதிருக்க நீ நினைத்தால், யாவரதும் போற்றுதற்குரிய கனகைத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எங்கள் தலைவராகிய விநாயகப் பிள்ளையுடன் விளையாடுவதற்கு வருவாய்.

வி.கு. மதி-சந்திரன், புத்தி என இரு பொருள் தந்தது. கதி-தன் நிலை யன்றிப் புகலிடம் என்னும் மறுபொருளையும் தந்தது. தக்கன் சாபத்தில் சந்திரனுக்குப் புகலிடமாய் நின்றவர் சிவன் என்பது கந்த புராணவரலாறு. வெண்மதி - வெள்ளைப் புத்தியுமாம் அ.து அறிவின்மை, தோன்றல் தலைவன் (4)

எஞ்சலில டுக்கல்களி ளன்பந்த டித்துவிளை
யாடற்க மைந்த வைகளாம்
ஏழ்கடலி வந்துதிக் கையினால் முகில்கீறி
இறைத்தவெள் ளப்பெருக்காம்
மஞ்சபடி வானில்வரு சூரியனி வன்னுதர
பந்தத்து வைர மணியாம்
வாயுதே வந்தனது சஞ்சார மிவன்விடுசு
வாசத்தின் பிரதி பேதம்
கஞ்சமல ரயன்முதல வானவர்கள் தானவர்கள்
காசினியில் வாழ்வோர்க் கெலாம்
கருதரிய கடவுளுனை வாவென்ற மைத்தனன்
கருதிடுவ ரங்கள் பெறலாம்
அஞ்சொலிள மஞ்சைநிகர் அம்மையுமை மைந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுதவழ் திருமேவு கனகைவா முமலனுடன்.
அம்புலீ யாடவாவே.

பொ-ரை குறைவில்லாத மலைத்தொகுதிகள் முழுவதுமே இந்த விநாயகப்பிள்ளை பந்தடித்து விளையாடுதற்கென்றே அமைந்தவை. சப்த சமுத்திரங்களோ இவன் தனது தும்பிக்கையால் முகிற் கூட்டங்களைக் கிழித்துச் சொரிந்த பெருவெள்ளங்களாகும். கார்மேகஞ் சூழ்ந்த வானத்தே உலாவரும் சூரியனோ இவனுடைய திருவயிற்றிலுள்ள அரைப்பட்டிகையிற் பதித்த வைர இரத்தினம் ஆவான். வாயுபகவானது நடமாட்டமும் இந்த விநாயகனது உயிர்ப்பின் வேறுபட்ட மறுவடிவமே. இந்நிலையில் தாமரைவாசராகிய பிரமா முதலான தேவர்கள் அசுரர்கள் மற்றும் மண்ணுலக வாசிகள் யாவருமே கற்பனை செய்தும் அறிதற்கரிய கடவுளாகிய எங்கள்

விநாயகப்பிள்ளை உன்னை விளையாட வருமாறு அழைத்தான். அவ்வாறு அவனது அழைப்புக்குநீ இணங்கி வருவாயானால் நீ நினைக்கும் தெய்வப் பேறுகளை இவனிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே, அழகுச் சொற்களை வசனிக்கும் மயில் போலும் மாதுமைத்தாயார் பெற்றெடுத்த மகவாகிய எங்கள் விநாயகனுடன் வெண்ணிலவே! விளையாட வருவாயாக. அழகு மிளிரும் திருமகள் இணைந்துள்ள கனகைப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிாமலராகிய விநாயகப்பிள்ளையுடன் தண்ணிலவே! விளையாடவருவாயக

வி.கு: எஞ்சல் - குறைதல், அடுக்கல் - மலை, மஞ்ச - முகில், உதரம் - வயிறு, பந்தம் - கட்டு, சஞ்சாரம் - நடமாடுதல், பிரதிபேதம் - வேறுபட்ட மறுவடிவம், கஞ்சம் - தாமரை, அயன் - பிரமா, தானவர் - அசுரர், காசினி - பூமி, மஞ்சை - மயில், அமலன் - மும்மலமாகிய அழுக்கு இல்லாதவன், நிமலனும் அப் பொருளாம்.

(5)

சிற்றிற்பருவம்

பொல்லா வினைகள் தீர்கனைகப்
புனிதக் கோயில் தனிநகந்த.
புராணபடனமிடம் பெறுமிப்
புண்ய நாளிற் புகழ்மிக்க
தில்லை நாத நாவலர்செஞ்
சிலேடைக் கவிரத் தினமுதலாம்
சியேட்ட பெளரா ணிகர்வள்ளி
திருக்கல் யாணப் படிப்பிறறம்
சொல்விற் பனங்காட் டிடிவுள்ளார்
சுவைகூ ரன்ன மவர்க்களிக்குந்
தூய கடனுண் டெமக்கிடையில
தோன்றி விளையாட் டாக்கருணைச்
செல்வா கருமம்பங்கமுறும்
செயலாய்ச் சிற்றில் சிதையேலே
சிவனார் மூத்த திருக்குமரா!
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

பொ-ரை- திருவருட் செல்வனே!. சிவபெருமானுக்கு மூத்த
மைந்தனே!. அடியாரது தீவினைகளைப் போக்கும் தூய கனகைத்
தலத்தில் கந்த புராணப்படிப்பு நிகழும் இந்த நல்ல தினத்தில்
கீர்த்தி மிக்க தில்லைநாத நாவலர் சிலேடைக்கவிரத்தினம் முதலான
மூத்த புராண உரையாசிரியர்கள் பலர் வள்ளியம்மை
திருக்கல்யாணப்படிப்பில் தத்தம் சொல்லாற்றலுடன் கூடிய வித்துவச்
சிறப்புக்களைக்காண்பிக்கவுள்ளனர் அதனால், அவர்களுக்குச்
சுவைமிகுந்த போசனத்தை வழங்கும் புனிதமான கடப்பாடு
எங்கட்குள்ளது. இந்நிலையில், தேவரீர் விளையாட்டாகத் தோன்றி,
எங்கள் அடுக்களைக்கருமம் கேடடையும் கருமமாகும்படி நாங்கள்
கட்டியசிறியவீட்டைச்சிதையாதே, சின்னவர்களாகியஎங்களது சிறு
வீட்டைச் சிதையாதே.

வி. கு சிற்றிற் பருவம் என்பது சிறுமியர் சிறுவீடுகட்டி விளையாடுகின்ற வேளையில், அதனைச் சிறுவர் தம்காலால் அழித்துக் கெடுக்கும் போது எம்வீட்டை அழிக்க வேண்டா என வேண்டுகலைக் கூறுவதாகும். பொல்லாமை - தீங்கு, புனிதம் - தாய்மை, தில்லைநாத நாவலர் - ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் புலோலி மழவராயர் குறிச்சியில் வாழ்ந்த பேரறிஞர். தமிழ்நாட்டுத்திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் புலவராகவும் விளங்கியவர். சியேட்டம் - சிரேட்டம் என இன்று மருவியது. அது தலைமை, மூப்பு என்னும் பொருள்களைத் தரும். பெளராணிகர் - புராணப்பயன் விரிப்போர். விற்பனம் - கல்விவல்லபம் (1)

ஐய னம்மை யிருபேரும்
ஆடக் கவறு விழைந்தயலே
அரியைக் கரியா யமர்த்தியினி
தாடும் போதில் உமைவெல்லச்
செய்ய மேனிச் சிவனார்தாம்
செயித்த தாகப் பொய்திருமால்
செப்ப வெகுண்டு மாதுமையும்
செயிரார் குருட்டுப் பாம்பாக
வெய்ய சாப மிடவஞ்சி
விண்டு திருவா லங்காடு
மேவி நின்னைத் தொழுதடியேன்
வினைதீர்த் தருள்வாய் எனவிரப்பச்
செய்ய கமலக் கணர்க்கருள்செய்
தேவே! சிற்றில் சிதையேலே
திகழுங் கனகைச் சினகரத்தே
சிகனே! சிற்றில் சிதையேலே.

பொ-ரை- எங்கள் அப்பனாகிய சிவன் தாயாகிய உமை என்னும் இருவரும் திருமாலைச் சாட்சியாக வைத்து மிகுந்த விருப்புடன் சூதாடினர். அதில் உமையவள் வென்றாள். ஆனால் திருமாலோ சிவனே வென்றார் எனப்பொய் புகன்றார். அது கேட்ட உமையவள் குற்றம் பொருந்திய குருட்டுப் பாம்பாகக் கடவாய் என்று சினந்துகூற, திருமால் அதற்கு அஞ்சி, திருவாலங்காடு என்னும் தலத்தையடைந்து, தேவாரை வணங்கி அடியேனது சாபத்தைப்

போக்கியருளுக என வேண்டுகை செய்ய, அப்போது செங்கமலக் கண்ணராகிய திருமாலுக்கு அவ்வாறே திருவருள் பாலித்த தெய்வமே எங்கள்சிறுவீட்டைச்சிதைக்காதே, பிரகாசிக்கின்ற கனகைக்கோயிலில் எழுந்தருளிய குருமுர்த்தியே எங்கள் சிறு வீட்டைச் சிதைக்காதே.

வி- கு. கவறு - சூதாடுதல், சூதாடுகருவியுமாம். விழைதல் - விரும்புதல். அரி-திருமால், கரி- சாட்சி, செயிர் - குற்றம், விண்டு - திருமால், திருவாலங்காடு - ஒரு சிவத்தலம். காரைக் காலம்மையார் பூசித்துப் பதிகம்பாடிய தலமுமாம். மேலும் பழையனார் நீலி வாழ்ந்த ஊர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சினகரம் - கோயில் (2)

பொன்னார் குடிலை வதனத்தைப்
 பூம்பட்டாலே துடைத்தோடை
 பொலியும் நுதலிலேபுனிதப்
 பூதி யணிந்து பொட்டுவைத்து
 மின்னும் மணிப்பூண் வகைதிருத்தி
 விரையார் களபச் சாந்தணிந்து
 மேனி மினுக்கி நின்னன்னை
 விடுத்தால் நீயும் விளையாடத்
 தன்னந் தனியே தெருவந்த
 சாம்பர் கிளரக் காலுழக்கிச்
 சரீரம் வேர்க்கக் கலாம் விளைத்தல்
 தகுவ தாகாத் தன்மையினாற்
 சென்னி தாழ்த்தி வேண்டுகின்றோம்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 தெய்வக் கனகைத் திருப்பதிவாழ்
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

பொ-ரை- தெய்வீகம் பொலியும் கனகைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவா! உன்தாயாகிய உமையவள் உனதுஅழகு பொலியும் பிரணவ வடிவான திருமுகத்தை அழகிய பட்டு வஸ்திரத்தால் துடைத்து ஓடை என்னும் பட்டம் மலர்ந்திருக்கும்

நெற்றியில் தூய வெண்ணிறறைத்தரித்து, அதன் மேல் திலகத்தையும் இட்டுப் பிரகாசிக்கும் நவமணிகள் பதிக்கப் பெற்ற ஆபரணங்களையுஞ்சாத்தி, நறுமணம் கமழும் சந்தனக் குழம்பையும் பூசித் திருமேனியை அழகுபடுத்திவிட்டால் தேவரீர் விளையாடும் பொருட்டுத்துணை எதுவுமில்லாது எங்கள் தெருவுக்கு வந்து சாம்பல் மேலே எழப்பாதங்களால் உழக்கித் திருமேனி வியர்க்கக் குறும்பு செய்வது தகாது. அதனால் நாங்கள் சிரந்தாழ்த்தி விண்ணப்பிக்கின்றோம். சின்னவர்களாகிய யாம் கட்டிய சிறுவீட்டைச் சிதைக்காதே. சிறுவீட்டைச் சிதைக்காதே.

வி.கு குடிலை -பிரணவம் அ.து ஓம் என்னும் வடிவம்,
 ஓடை - யானையின் நெற்றி அணி ,களபம் சந்தனக் கலவை,
 கலாம் - குழப்பமாகிய சிறுசச்சரவு (3)

வீளையொலிபோர்க் கடாமுதற்பல்
 விதஞ்சேர் பறவை யினங்கள்பயில்
 வீரக் கழியில் மண்ணெடுத்து
 மிண்டன் வாய்க்கால் நீர்குழைத்துச்
 சூழ நான்கு சுவரெழுப்பித்
 தொடுத்துக் குணில்கள் பரவிமுன்னை
 தூவுக் கப்பால் பலவழிகள்
 தொலையக் கடந்து சிரமப்பட்ட
 டாழி நெய்தற் சம்புப்புல்
 அறுத்து வந்து கூரையமைத்
 தளியேம் மிகுந்த பாடுபட்டின்
 ருமைத்தோம் விளையாடற்பொருட்டுச்
 சூழி யறுமா விபமுகத்துத்
 தோன்றால்! சிற்றில் சிதையேலே
 துதிப்பார்க்கருள்செய் கனகைவளர்
 சோதீ! சிற்றில் சிதையேலே.

பொ.ரை முகபடாம் தரித்த ஆனைவதனத்துப் பிள்ளையே!. நினைபு போற்றிவணங்கும் மெய்யடியார்க்களுக்குக் கருணையைப் பாலிக்கும் கனகைத்தலத்தே எழுந்தருளியிருக்கும் ஒளிப்பொருளே.! எளியோமாகிய நாங்கள் விளையாடுவதற்காகச் சீழ்க்கையொலி, போர்வல்ல ஆட்டுக்கடாக்கள் முதலாகவேறு வேறு பறவைக் கூட்டங்களும் தோன்றப் பெறும் வீரக்கழிமண்ணை எடுத்து மிண்டன் வாய்க்காலிற்பாயும் வெள்ளத்தைவிட்டுக் குழைத்து, அம்மண்ணால் நாற்புறமும் சுவரை எழுப்பிப் பின்பு குறுந்தடிகளைப் பரப்பி அவற்றைச் சிறுநார் கொண்டு தொடுத்து முன்னை தூவுக்கப்பாலும் உள்ள பல உப்பங்கழிகளைக் கடந்து மிகுந்த களைப்போடு சென்று ஆழிக்கடலில் உள்ள சம்புப்புல்லை அறுத்துக்கொண்டு வந்து கடும் முயற்சியோடும் கூரையை வேய்ந்துள்ளோம். ஆகையால் எங்களது சிறுவிட்டைச் சிதைக்காதே. சிறுவிட்டைச் சிதைக்காதே.

வி. கு: வீளை சீழ்க்கை: அது இன்று சீட்டி என வழங்கப்படுகின்றது ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையர் விரலை வாயில் வைத்து எழுப்பும் வாயொலியே வீளையாம்: கடா - போர் புரியும் செம்மறிக் கடாக்கள். பறவை இனம் - கொக்கு, நாரை, நீர்க்காக்கை கடற் பேடு, மீன் கொத்தி ஆட்காட்டி பருந்து ஆதியன- வீரக்கழி மிண்டன் வாய்க்கால், முன்னைதூ ஆழிக்கடல் என்பன கனகைப் பதி சார்ந்த உப்பங் கழிகளும் பிறவு மாய நிலங்கள், குணில் - குறுந்தடி, சம்பு - நீர் வளர்புல்லுவார்க்கம், அளியேம்- எளிமையோம், அன்றி அன்புடையவர்களுமாம் சூழி - யானை முகத்தில் இடப்படும் அலங்காரத்துணி, அ.து இங்கே ஆனைமுகம் கொண்ட விநாயகருக்கும் உபசார மாயிற்று, தோன்றல் - மகன். அது தோன்றால் என விளியாற்று. (4)

எண்ணி லிமையோர் இருடிகளுக்
கேதம் புரிந்து நாள் தோறும்
இடுக்கண் விளைத்துக் கொடுங்கோன்மை
இயற்றி நின்ற சிந்துவெனும்
கண்ணோட் டமிலாத் தானவனால்
கலக்க முற்ற தேவர்குறை
காது மடுத்து வேள்வி யொன்று
கருதிப் புரியப் பார்வையிலாக்
கண்ணா யிரங்க ளுடையபசங்
கலாப மயில்வந் திடநல்வா

கனமாக் கொண்டு படர்ந்தசுரன்
கணக்குத் தீர்த்துச் சுரர்ப்புரந்து
திண்மை படைத்த மயூரேசு
தேவே! சிற்றில் சிதையேலே
தெய்வக் கனகைச் சினகரத்தே
சிகனே! சிற்றில் சிதையேலே.

பொ-ரை அளவு கடந்த தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு நாள் தோறும் குற்றங்களையும் பெருந்துன்பங்களையுஞ் செய்துகொடுங் கோலாட்சியே செய்த, ஒரு சிறிதேனும் இரக்கமில்லாத சிந்து என்னும் பெயருடைய அசுரனால் கலங்கி நின்ற தேவர்களது குறைகளைக் கேட்டபின்னர், அத்தேவர்கள் தங்களுக்கு நன்மை தரும் எனச் சிந்தித்துச் செய்த யாகத்தினின்றும் பார்வைக்குதவாத ஆயிரம் கண்களமைந்த தோகை மயிலொன்று தோன்றிவர, அதனையே தம் ஊர்தியாகக் கொண்டு சென்று அந்தச் சிந்து என்னும் அசுரனின் வாழ்நாட்கணக்கை முடித்துத் தேவர்களைப் பாதுகாத்தருளிய வல்லபம் படைத்த மயூரேசுக் கடவுளே! எங்கள் சிறு வீட்டைச் சிதைக்காதே தேவகடாட்சம் பொலியும் கனகைக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் குரு நாதரே! எங்கள் சிறு வீட்டைச் சிதைக்காதே.

வி.கு: இமையோர் - கண்ணிமைக்காத தேவர், இருடி - முனிவன், ரிஷி - இருடி என நின்றது. ஏதம் - குற்றம், கேடு, கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியம் என்னும் இரக்கம், தானவன் - அசுரன், மடுத்தல் - உண்ணுதல் அ.து ஈண்டு செவிவாயாக உண்ணுலாகிய கேட்டலாம், கலாபம் - தோகை, படர்தல் - செல்லுதல், கணக்கு - இங்கே வாழ் நாள் கணக்கு, இச் செய்யுள் தந்த வரலாற்றை விநாயக புரணத்துக் காண்க. (5)

சிறுபறைப்புருவம்

அரிபிரம ராயினோர் தேடிமுன் காணாத
அடிச்சதங் கைமுழங்க
அரைஞாணி லேகிடந் தொளிர்சிறிய கனகமணி
அசைவுறுந் தொறுமுழங்க
மருவாரு மணிகொன்றை யிருவாட்சி மல்லிகை
மாலைகளி லளிமுழங்க
வந்துதரி சிப்பவர்கள் ஓதீடும் பிரபந்த
மாலைகளி லிசைமுழங்க
அருகாக வுள்ளவள வயல்கள்பயில் சங்கினம்
ஆர்ப்பரித் தேமுழங்க
அழகார ரங்குகளில்மடமாதர் புரிகின்ற
ஆடலொலி வகைமுழங்கத்
திருவாரெ ழிற்கனகை தனிவாழ்சி வக்குமர
சிறுபறைமு முக்கியருளே
சிவஞான முத்திதரும் அருள்ஞான தேசிகா
சிறுபறைமு முக்கியருளே.

பொ - ரை: முன்னைய யுகமொன்றில் திருமால் பிரமா
என்னும் இருவரும் தேடியும் காணப்பெறாததிருவடிகளில்
உள்ள கிங்கினிகள் ஒலிக்க, திருவரைக்கயிற்றில் கட்டப்பெற்ற
ஒளி வீசும் சிறிய தங்கமணி அசையுந்தோறும் ஒலி செய்ய,
மணம் வீசும் அழகிய கொன்றை இருவாட்சி மல்லிகை மலர்களால்
தொடுக்கப் பெற்ற மாலைகளில் வண்டுகளும் ஒலி எழுப்ப, ஆலயம்
வந்து வணங்குவோர் பாடும் திருமுறைப் பண்ணிசைகளும் ஒலிக்க,
அழகிய நடன சபைகளில் இள மங்கையரது பல் வேறு நடன
ஒலிகளும் ஒலிக்க, இலட்சமீகரம் வாய்ந்த அழகிய கனகைப்
பதியில் உறைகின்ற சிவமைந்தனே! சிறிய பறையை
முழக்குவாயாக சிவமுத்தியைத் தரும் அருட்குரு மூர்த்தியே! சிறிய
பறையை முழக்கியருள்வாயாக

வி.கு: சிறுபறைப்பருவம் என்பது குழந்தை சிறு பறை கொட்டி விளையாடும் பருவம், இது தாய்மார் பறை முழக்குமாறு வேண்டுதலாம் அரி - விஷ்ணு: விநாயகரும் சிவமூர்த்தமாதலின் சிவனது அடி முடி தேடிய வரலாறு விநாயகரைச் சார்ந்து நின்றது, அரை ஞாண் இடுப்புக்கயிறு, நாண் - ஞாண் என நின்றது, அளி - தேன்வண்டு, கனகம் - பொன், மரு - வாசனை, பிரபந்தம் - நூல். அது திரு முறை, அரங்கு - நடன சபை. (1)

மக்களிடை யேயுலவு மூடநம் பிக்கைபல
மண்ணோடு மாண்டுபோக
மதத்தினால் மடைபோடல் பலியிடுதல் முதலாய்
மாபாத கங்கள் மாளத்
திக்கெட்டும் போற்றிசெய் சித்தாந்த சைவநெறி
சிந்தியா தறிவிலியர்செய்
செத்துப்பிழைக்கின்ற சிறுதெய்வ வழிபாடு
செகத்தினி லொழிந்துமாயத்
தக்கசிவ நெறியாளர் தபோதனர்தமக்குற்ற
சங்கடந் தேய்ந்து வீயத்
தமிழ்மொழிக லாசார நெறிமறந் தன்யகலா
சாரநடைத் தழுவனீங்கச்
செக்கர்வா ன்சிவபி ரானருள்கு மாரரே!
சிறுபறைமு ழக்கியருளே
செகதலம் போற்றிடும் கனகைமலர் வாசரே!
சிறுபறைமு ழக்கியருளே

பொ-ரை-மனிதகுலங்கள்தோறும் நடைபயிலும்பலவேறு மூட நம்பிக்கைகள் மண்ணுட்புதைந்துபோகவும், சமயத்தின் பேரார் செய்யப்படும் மடையிடுதல்பலியிடுதலாகிய பெரும்பாவங்கள் மாண்டுபோகவும் எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள அறிஞரால் துதிக்கப்பெறும் சைவசித்தாந்தமார் க்கத்தின் உண்மைகளை ஒருசிறிதேனும் கருத்திற்கொள்ளாதபேதைகளாற் செய்யப்படும் மாண்டொழிந்த சிறுகடவுள் வழிபாடுகள் இந்த உலகினின்றும் அழிந்தொழியவும் மேம்பாடு பொருந்திய சைவாசார சீலர்கள் துறவிகள் ஆதியோர்க்கு

வரும் துன்பங்கள் சிதைந்து ஒழியவும் தமிழ் மொழி அதற்கான ஒழுக்கநெறிகளைமறந்து அதற்குப் புறமாய அயலார் ஒழுக்கங்களைத்தழுவுதல்விட்டுப்போகவும், செவ்வானம் போலும் திருமேனியரான சிவபிரான் நமக்குத் தந்தருளிய புதல்வரே! சிறிய பறையை முழக்கியருளுக. இந்த மண்ணுலகம் துதிக்கின்ற கனகைப்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவரே சிறுபறையை முழக்கியருளுக.

வி.கு மதம்- சமயக்கொள்கையன்றிச்செருக்குமாம். மாபாதகம் பெரும்பாவக்கொடுமைகள், சிறுதெய்வ வழிபாடு சிவாகமங்களுக்குப் புறம் பான, முன்னர் முளைத் தனவும் இன்றுபுதிதாய் முளைக்கின்றனவுமாகிய குறைமதங்கள். அவற்றைத் தெரிந்தாரிடத்துக்கேட்டறிக. செகம் - உலகம், தபோதனர் - தவநெறிநிற்கும் முனிவராதியோர், வீதல் - அழித்தல், செக்கர்- செம்மை. (2)

அப்பரோடு பிள்ளையார் கதவம் திறக்கவும்
 அடைக்கவும் முறைகள் பாடி
 அருள்செய்த மறைசையில் வீரகத்திப்பெயர்
 அழகுறக் கொண்டு நம்பி
 விப்பிரர் பூசைபுரி திருநாரை யூரிலே
 மேவுபொல் லாப்பிள் ளையாம்
 வியனாம முந்தில்லை மதுரைமா யூரத்தில்
 விளங்குமுக் குறுணி யாகும்.
 செப்பரிய பெயரோடு திரிசிரப் பள்ளிமலை
 சேருச்சி நாய கருமாய்த்
 திருப்பெருந் துறையில்வெயி லுவப்புற்ற பிள்ளையாய்த்
 திகழ்வேழ முகக னகையில்
 திப்பிய மிகுந்தபர மானந்த ரானவா!
 சிறுபறைமு ழக்கி யருளே
 திரிலோக வுயிர்களுக் குயிரான கணபதீ!
 சிறுபறைமு ழக்கி யருளே.

பொ-ரை- விளக்கமுறும் ஆனைவதனத்தனை! மூவுலகவுயிர்களுக்கும் உயிராய் நிற்கும் கணபதீ! சம்பந்தர் அப்பர் என்னும் இருவரும் வேதங்களாற் பூட்டப் பெற்றிருந்த திருக்கதவம் திறக்கவும் அடைக்கவும் திருமுறையாம் தேவாரங்களைப் பாடிய போது அவர்களுக்குக் கிருபை புரிந்த திருமறைக் காட்டில் வீரகத்திப்பிள்ளையார் எனவும் நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் அந்தண்சிறுவன் பூசனைபுரிந்த திருநாரையூரில் பொல்லாப் பிள்ளையார் எனவும், சிதம்பரம் மதுரை மாயூரம் என்னும் தலங்களில் முக்குறுணி விநாயகர் எனவும் திரிசிராப்பள்ளி மலையில் உச்சிப்பிள்ளையார் என்றும் திருப்பெருந்துறையில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் எனவும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த எங்கள் கனகைப்பதியில் பரமானந்தர் எனவும் விளங்கும் பெருமானே! சிறிய பறையை முழக்கியருள்க சிறிய பறையை முழக்கியருள்க.

வி.கு. மறைசை - திருமறைக்காடு என்னும் வேதாரணியம். விப்பிரர் - பிராமணர். பொள்ளாப்பிள்ளை - பொல்லாப்பிள்ளை என மருவியது. பொள்ளுதல் - உளியாற்குடைந்தெடுத்தல் அங்குள்ள விநாயகர் உளியாற் குடைந்து செதுக்கப்படாது சுயம்புவாகத் தோன்றியமையால் அவர் பொள்ளாப்பிள்ளை ஆயினார் சுயம்பு - தானாகவே தோன்றுதல். திவ்வியம் - திப்பியம் என நின்றது அது தெய்வத் தன்மை.

தலங்கள் தோறும் சிவன் மாதுமை ஆதியோர் பெயர்கள் வேறுவேறாய் அமைதல் போல விநாயகர் திருநாமமும் வேறுபட்டவாறாம் (3)

வேத சிரசு சிவன்திருத்தோள்
விமலை மடிமே நைகரங்கள்
விண்ணோர்க் கருளச் சூருடல்வேல்
விட்டுப் பிளந்த இளங்குமரன்
போத நெஞ்சம் சித்திபுத்திப்
பூவை மார்தம் நகிற் குன்றம்
புலன்கள் கடந்த ஞானியரின்
புனித வள்ளம் ஆயிரம்பேர்

ஓதி மகிழும் கவிஞர்தம்நா
 ஒப்பில் குடிலை வைப்பென்னும்
 உயர்பீடங்கள் உறை விடமாய்
 உகந்தாற் போலக் கனகையெனும்
 சீத பதியில் எழுந்தருள்வாய்
 சிறிய முரசு முழக்குகவே
 சீர்மெய்யடியார் கேட்டுவப்பச்
 சிறிய முரசு முழக்குகவே.

பொ - ரை: வேதமுடி என்னும் உபநிடதம் சிவபிரானின் அழகுப்
 புயங்கள். தாயாகிய உமையவளின்மடி, இமையமலையரசன்
 மனையாளாகிய மேனைப்பாட்டியின் இரண்டு கைகள்
 தேவர்களுக்குக் கருணை வழங்குவதற்காகச் சூரனது உடம்பில்
 வேலைச் செலுத்திய முருகனது ஞானவடிவானஇதயம் இரண்டு
 சத்தியராகிய சித்தி புத்தியரது தனங்கள், ஐம்புலன்களை வென்ற
 துறவியரின் தூய நெஞ்சம், பேர்ஆயிரத்தால் போற்றி ஆனந்திக்கும்
 புலவரது நா. உவமை நீக்கிய பிரணவம் என்னும் சேம இருக்கை
 என்பவற்றை எழுந்தருளும் இடங்களாகக் கொண்டு மகிழ்நகாற்
 போலக் குளிர்ந்த தலமாகிய கனகையிலும் எழுந்தருளிய
 பெருமானே! சிறிய பறையைக் கொட்டியருளுக.

வி.கு: வேதசிரசு - உபநிடதம், அது வேதங்களிலிருந்து
 திரட்டி எடுத்த மெய்ப்பொருள்கள், விமலை - மும்மலம் இல்லாத
 உமையவள், போதம் - ஞானம், பூவை - நாகணவாய், பூவையர் -
 நாகணவாய்போல் வசனிக்கும்சித்திபுத்தியர். நகில் - மார்பாகியதனம்,
 குன்றம் - மலை, குடிலை - பிரணவம், வைப்பு - பாதுகாப்பான
 இடம், பீடம் - இருக்கை, சீதப்பதி சீதபதி என வட மொழிப்புண்ச்சி
 பெற்றது (4)

பொல்லாத கயமுகா சுரனோடு பேரமர்
 புரிதற்கு வேழ முகனார்
 புறப்பட்டு விட்டார்கொ லென்றேநி னைந்துவெம்
 பூதகுலம் குழுமி யார்ப்பத்
 தொல்லிசைத் தல்லையப் புலபத்ர காளியின்
 துய்யபூ சனைதொ டங்கும்
 தோற்பறைமு முக்கமிது வென்றேமெய்யடியவர்
 துரிதமாய் வந்து சேர
 அல்லலுற் றின்மையா லவதியுறு வோர்தமக்
 கரசளிக் கும்முதவிசார்
 அறிவித்தல் முரசமென வெண்ணிமக் கள்விரைந்
 தங்கலாய்த் தோடி யெய்தச்
 செல்வமலி கரவைதிகழ் கனகைநகர் வாசனே!
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே
 செம்மேனி யம்மையருள் செம்பவள வண்ணனே!
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே

பொ-ரை. தீய கயமுகாசுரனோடுபெரும்போர் செய்வதற்கு
 ஆனைவதனத்து விநாயகர் புறப்பட்டுவிட்டாரோ என்று கொடிய
 பூதசேனைகள் ஒன்று கூடி ஆரவாரஞ் செய்யவும் பழம்புகழ்வாய்ந்த
 தல்லையப்புலத்தலத்தே எழுந்தருளியிருக்கும் பத்திரகாளி
 தேவிக்குரிய தூய பூசனையைக் காட்டும் பறையொலியோ என்று
 தேவியின் அடியார்கள் வினைந்துவந்து கூடுமாறும், வறுமையால்
 துன்புறுவோர்க்கு அரசாங்கம் வழங்கும் உதவியை வெளிப்படுத்தும்
 பறைதானோவென்று ஏழைகள் ஆவலோடு விரைந்து கூடுமாறும்
 செல்வங்கள் நிறைந்த கரவைச்சிற்றூரில் விளங்கும் கனகைப்
 பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே சிறிய பறையை
 முழக்கியருள்க. சிவந்த திருமேனித் தாயாரான மாதுமைத்தந்தருளிய
 பவள வண்ணரே! சிறிய பறையை முழக்கியருள்க.

வி.கு விட்டார்கொல் - விட்டாரோ, கொல் - வினாப்
 பொருள்தந்தது :இசை - புகழ், இன்மை - வறுமை, அவதி -
 வருத்தம், முரசம் - பறை

(5)

சிறுதேர்ப்பருவம்

ஒளியுமிழு பதுமமல ரடியிலகு கிண்கிணிகள்
ஒண்சரங் கள்சி லம்ப
உருமலிய ரைத்தடத் துறுசெழும் பொன்னாடை
ஒளிரவுல கோடு மண்ட
வெளிதனில்வி ளங்குபிர பஞ்சவுயி ருயிரிலிகள்
மேவுகட வுதர மீதில்
விண்கதிர்வில் மணிமிளிரு முரகபட் டிகைதிகழ
விரைகமழ்பொன் மாப்பி னூடே
அளிமுரல்க டுக்கைசெண் பகமாத்தி மாலையுடன்
ஒளவைநக் கீரர் முதலாம்
அருட்கவிஞர் சூட்டுபா மாலைவகை புரளமெல
ஆனைமுக மசைய வின்பத்
தெளிதமிழ்த் தெய்வமுரு கற்கமுன் னுதித்தவா
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தென்னைகமு கடரடவி மன்னுகன காபதீ
சிறுதே ருருட்டி யருளே

பொ-ரை-ஒளியைச் சொரியும் தாமரைமலர் போலும் பாதங்களிற்
கட்டப்பெற்ற சிறுசதங்கைகள் பிரகாசிக்கும் மணிவடங்கள்
ஒலிக்கவும் அழகு நிறைந்த திருவரையிற் சாத்திய வளவிய
பீதாம்பரம் பிரகாசிக்கவும் இந்த மண்ணுலகோடு வானவெளிப்
பிரபஞ்சங்கள் தோறும் உள்ள உயிர்கள் உயிரற்ற சடப்பொருள்கள்
யாவும் உள்ளடங்கப்பெறும் திருவயிற்றில் சூரியனாகிய ஒளிர்கின்ற
இரத்தினமும் உதரபந்தனமென்னும் ஆதிசேடனாகிய
அரைப்பட்டிகையும் விளக்கமுற அழகிய மாப்பில் நறுமணம் வீசும்
வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்யும் கொன்றை செண்பகம் திருவாத்தி
மாலைகளோடு ஒளவையார் நக்கீரர் முதலான அருட்பாவலர்கள்
சூட்டிய பாமாலைகள் புரளவும் ஆனை வதனம் மெதுவாக
அசையவும் இன்பந்தரும் தமிழ்க்கடவுளாகிய முருகனுக்கு முன்
தோன்றிய பெரும்மானே சிறிய தேரை உருட்டி அருளுக. தென்னை,
கமுகு முதலாம் வான் பயிர்க்காடு நிறைந்த கனகைத் தலத்து
எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவா!. சிறிய தேரை உருட்டி அருளுக.

வி.கு பதுமம் - தாமரை, கிங்கிணி --, சிறு சதங்கைவகை, சரம் - மணிமாலை, சிலம்புதல் - ஒலித்தல். உரு - வடிவழகு, தடம் - விசாலம், தடவரை என்பது அரைத்தடம் என நின்றுது. அரை-இடுப்பு. பொன் ஆடை- பீதாம்பரம், பீதம் - பொன், அம்பரம் - ஆடை, அண்டவெளி-வான வெளி, பிரபஞ்சம் - பிற உலகங்கள். அவை கோள்கள். நட்சத்திரங்கள், வால் வெள்ளி ஆதியன. கடம் - குடம், உதரம் - வயிறு. கதிர்- சூரியன். வில் - ஒளி, மணி இரத்தினம், உரகம் - பாம்பு, அ.து இங்கே ஆதிசேடன், பட்டிகை - அரைக்கச்சை, விரை- நறுமணம், அளி - வண்டு முரலல் - ஒலித்தல், கடுக்கை - கொன்றை, அருட்கவி - திருவருள் பெற்ற தெய்வீகப்புலவர். அடர் - செறிவு, அடவி - காடு, சிறுதோப்பருவம் என்பது தேருருட்டி விளையாடு எனத்தாயர் குழந்தையை வேண்டுகலாம் (1)

மங்குல்படி கனகரா வளவெழிற் கோயிலில்
வந்திறைஞ் சித்தே வர்கள்
வைகலும் பேரிடர்வி னைக்கும்வரு காசுரன்
மாபாத கச்செ யல்களால்
பங்கமுறு மெங்கள்குறை தீரென்று வேண்டிடப்
பாலகண நாத ரூபம்.
பரித்தங்கை யிற்சங்கு சக்கரம் பாசமாம்
படையொடே கித்தானவர்
தங்கள்தொகை மாய்த்திட வவுணபதி மன்னவன்
சக்திமிகு செந்நாயுருத்
தாங்கிவந் தெதிர்கொண்ட போதங் குசத்தினாற்
சங்கரித் தவன்சி ரத்தைச்
செங்களத் தேயுருட்டிச்சிதைத் திட்டவா
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தென்னைகமு கடரடவி மன்னுகன கேசனே
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

பொ-ரை- முகில்கள் தடைப்பட்டுப் படிக்கின்ற கனகரா வளவு என்னும் எங்களது அழகு பொலியும் தலத்தில் தேவர்கள் ஒரு சேர வந்து வணங்கி நாள்தோறும் பெருந்துன்பங்களைத் தரும் விருகாசுரன்

என்பவனது பெரும்பாவக்கொடுஞ் செயல்களாற்கேடடைகின்ற எங்களது மனக்குறையை நீக்கி யருள்வாய் என்று விண்ணப்பித்து நிற்க, அப்போது தேவரீர், பாலகணநாத ரூபம் என்னும் மூர்த்தத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு அழகுத்திருக்கரங்களில் சங்கு சக்கரம் பாசம் முதலான படைகளோடும் சென்று அசுர சேனைகளை அழித்தொழிக்க, அசுரத்தலைவனாகிய அந்த விருகாசுரன் மீளவும் ஆற்றல்மிகுந்தசெந்நாய்வடிவு கொண்டுவந்து எதிர்த்த போது அங்குசத்தினால் அவனைத்தாக்கிக் கொண்டு தலையைச் சிவந்த போர்க்களத்தே உருட்டி அழித்த பெருமானே சிறிய தேரை உருட்டி அருளுக, தென்னை கமுகுகள் செறியும் காடு சூழ்ந்துள்ள கனகைத் தலத்து இறைவனே! சிறியதேரை உருட்டியருளுக.

வி.கு மங்குல் - முகில், வைகலும்- நாள்தோறும், பங்கம்- கேடு, பாலமை-இளமைப்பருவம், கணநாதன் - பூதகூட்டத்தலைவன், ரூபம் - வடிவம், பரித்தல் - தாங்குதல், தானவர் - அசுரர், அவுணன் - அசுரன், செங்களம் - போர்க்களம், நாய்த்தலை உருட்டியது போன்றே தேரையும் உருட்டுக என்பதாம். (2)

பாரோடு பதினான்கு லோகத்தை யுந்தங்கள்
 பராக்ரமத் தாலடக்கிப்
 பகர்வதற் கரியதுன் பங்கள்புரி மூவசுரர்
 பாதக மறத்தை வீட்டச்
 குரோடு மதியினைச் சில்லாக வும்புவனி
 தொழுதகுந் தேராகவும்
 சொர்ணமய மேருநாண் வில்லாக வுந்துழாய்த்
 தோன்றலம் பாயும் வேதாத்
 தாரோடு வாசிகள் செலுத்துசா ரதியாயும்
 சமைவுறத் திரிபுரத்தைச்
 சங்கரிக் கச்சிவன் முன்னுற்ற வேளைநுந்
 தம்மையெண் ணாத்தன்மையால்
 தேரோட முடியாத வாறச்சி றுத்தவா
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 தெய்வத்த மிழக்கவிதை வைப்பான கனகேச
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

பொ-ரை- இந்தப் பூமியோடு பதினான்கு உலகங்களையும் தங்கள் வீரம் சார்ந்த பெருவல்லபத்தாலடக்கிச் சொல்லொணாத துன்பங்களைப் புரிந்த முப்புரவசுரரது கொடும்பாவச்செயலை அழித்தற்பொருட்டுச்சூரியன் சந்திரன் என்னும் இருவரையும் தேர்ச்சில்லாகவும் பூமியைத் தேராகவும் பொன்மயமான மேருமலையை நாண்பூட்டப்பெற்ற வில்லாகவும் துளசிமாலை அணிந்த திருமாலை அம்பாகவும் பிரமதேவரை மாலைகள் அசையும் குதிரைகளைச் செலுத்தும் தேர்ச்சாரதியாகவும் அமையச் செய்து சிவபிரான் முப்புரங்களையும் அழிக்க முற்பட்டுச் சென்றபொழுது தேவீராகிய உங்களைச் சிந்தையிற் கொள்ளாத வகையால் அந்தத்தேர் ஓடாதவாறு அதன் அச்சினை ஓடித்த பெருமானே!. சிறிய தேரை உருட்டியருள்க. தேவாம்சம்வாய்ந்த தமிழ்ப் பாடல்களுக்குக்காப்பிடமாய் அமைந்த கனகைப் பதியரசே! சிறுதேருட்டியருள்க.

வி- கு பார் - பூமி, பதினான்கு உலகம் - பூமிக்கு மேல் ஏழும் கீழ் ஏழுமாய் அமைந்த உலகங்கள், பராக்கிரமம் - வீரம், வல்லபம், மூன்று அசுரர் தாரகாக்கன், கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னும் மூவர், முப்புரம் - இரும்பு பொன் வெள்ளியால் அமைந்த மூன்று நகரங்கள், கோட்டை எனினும் ஒக்கும். வீட்டல் - அழித்தல், சூர் - சூரியன், மதி - சந்திரன், புவனி - பூமி, சொர்ணம் - பொன், துழாய் - துளசி, தோன்றல் - தலைவன், அவன் திருமால், வேதா-பிரமா, தார் - மாலை வாசி - குதிரை, சாரதி - பாகன், அவன் தேரோட்டுவோன், சமைதல் - அமைதல், திரிபுரம் - முப்புரம், சங்கரிதல் - அழித்தல், இறுத்தல் - ஓடித்தல், வைப்பு - காப்பிழ் (3)

நினது சடிவ கோடீரம்

நிகர்த்து நிரைத்து முகிற்குலங்கள்
நிலவமார்பின் உபவீதம்

நேர மின்னிப் போர்க்களத்துள்
சினத்தாற் புரியு மணுகரணச்

செயிரோ செயினில் மிகமுழங்கிச்

செய்ய நினதின் னருள் போலச்

செழிக்கப் புவனம் பொழிமழையால்

வனமிக் குயர வடிவ்விளைவு

வளர நாட்டு வளம் பெருக
 மகிழ்வோ டுயிர்கள் வாழவிசை
 வயங்கு சைவத் தமிழ் வாழக்
 கனக வில்லி யருள் குமரா
 கவினார் சிறுதே ருருட்டுகவே
 கனகைப் பதிவாழ் கற்பகமே
 கவினார் சிறுதே ருருட்டுகவே

பொ-ரை-தேவீர்! உனது சடா மகுடம் போன்று முகிற் கூட்டங்கள் அணியணியாய் வந்து நீடு நிற்கவும் உன் மார்பிலுள்ள முப்புரிநூல் போல் மின்னல் தோன்றவும் யுத்தபூமியில் உனதுகடுங்கோபத்தால் தோன்றிய அதட்டொலிபோல முழக்கமுற்றுத் தேவீர்து செப்பமான கிருபைபோல உலகம் யாவும் வளம் பெறுமாறு மழை பொழியவும் அதனால் காடுகள் மிகவுயர்ந்துவளரவும், நெல்விளைவு மேம்படவும் தேசங்கள் அனைத்தும் செழிப்புற்றோங்கவும், உயிர்கள் மகிழ்ந்து வாழவும் புகழ் பிரகாசிக்கும் சைவத்தோடிணைந்துள்ள நம் தமிழ் மொழி நீடுவாழவும் மேருமலையாம் வில்லினைக் கையிற்கொண்ட சிவபிரான் பெற்றெடுத்த இளமைந்தனே! அழகுத்தேரை உருட்டியருள்க.. கனகைத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பக விநாயகரே அழகுத் தேரை உருட்டியருள்க.

வி.கு. சடிலம் - சடை, கோடும் - சடாமுடி, குலம் - கூட்டம், உபவீதம் - முப்புரிநூல் எனப்படும் பூணூல், அனுகரண ஓசை குறிப்பொலி, அ.து இங்கு அதட்டலாகிய ஒலி, செயிர் - கோபம். செய்ய - செப்பமான, வனம் - காடு, இசை - புகழ், வயங்குதல் - விளங்குதல், கனகம் - பொன் அ.து இங்கே பொன் வண்ண மேருமலையாயிற்று. வில்லி-வில்லையுடையசிவன், அருள்தல் - பெற்றெடுத்தல், கவின் - அழகு (4)

ஈரேழ்பெ ரும்புவன லோகத்தி லும்நிலவி
 நும்பைபசி பாவ மான
 இல்லாமை கல்லாமை ஈயாமை தறுகண்மை
 ஈரமில் லாமை வீழக்
 காராளர் கவிஞர்கள் மிடியோடு கரவாதி
 கௌடில்லி யங்கள் தாழக்
 கவிநயந் தறுமுசெந் தமிழ்மலர் சொன்மாலை
 கட்டியற் கவிஞர் சூழச்
 சீரோடு கல்விச்சி றப்போடு மிளர்கின்ற
 சீலமிகு கணவணார்தம்
 சேர்க்கையோடு திருமேவு மனைதோறு மிளமகளிர்
 செப்பறம் செய்து வாழத்
 தேரோடு ஞாயிறுவ லஞ்செய்க னகைத்தலைவ!
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 தெள்ளுதமி மொடுசைவ சித்தாந்த மோங்கிடச்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே

பொ-ரை- பெரிய பதினான்கு உலகங்களிலும் உலாவரும் வறுமை
 பசி பாவம் என்பன மாண்டுபோகவும், ஏழ்மை எழுத்தறிவின்மை
 உலோபம், பெருங்கொடுமை கல்நெஞ்சம் என்பன சாய்ந்து போகவும்
 உழவர்கள் கவிதைப்புலவர் என்போர்க்குத்தோன்றும் வறுமை
 வஞ்சகம், முதலாம் கோணல்கள் தாழ்ந்து மறையவும் செய்யுள்
 நயத்தால் உறுமி நிற்கும்தமிழ்மொழியில்மலர்கின்ற பாமாலைகளைத்
 தொடுக்கும் இயற்றமிழ்ப் பாவலர்கள் எங்கும் சூழ்ந்து நிற்கவும்
 கல்விச் சிறப்பாதிபாயம் புகழோடு பிரகாசிக்கும் ஒழுக்கம் மிகுந்த
 தம்நாயகரின் அரவணைப்போடு திருமுகள் வாசஞ் செய்யும்
 இல்லந்தோறும் உள்ள இளந்தலைவியர், யாவராலும் விதந்து
 பேசப்படும் தருமங்களைச் செய்து நீடு வாழுமாறும் சூரியனோடு
 அவன் அமர்ந்துவரும் தேரும் வலமாகச் சுற்றிவரும் எங்கள்
 கணகைத்தலத்தே எழுந்தருளியிருக்கும் நாயகரே! சிறியதேரை
 உருட்டுக, தெளிந்த தமிழோடு சைவசித்தாந்த நெறியும் உயர்ந்து
 நிற்குமாறும் சிறியதேரை உருட்டுக.

வி.கு புவனம் - உலகம் இடும்பை - வறுமை, தறுகண்மை -
 அஞ்சுவதஞ்சாமையாகிய கொடுமை. காராளர் - உழவர், கார் -
 முகில், ஆளர் - ஆள்பவர் என்பது விளக்கம், கௌடிலியம் -
 வளைவு, இயற்கவிஞர் - செய்யுள் இயற்றும் புலவர், செப்புதல்-
 பேசுதல், இச் செய்யுள் நூலின் வாழ்த்துமாய் நின்றது. (5)

தூய நன்மை செய்தல்
 கனவகாசி செயற்கு உயிர்த்து உயர்க்க
 உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 நுகர்வியல் தூய நன்மை செய்தல்
 உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 கனவகாசி செயற்கு உயிர்த்து உயர்க்க
 உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 நுகர்வியல் தூய நன்மை செய்தல்
 உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த

மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த
 மலரும் மருகா... உயர்ந்தவர்க்கு உயர்ந்த

ஆசிரியரின் பிற படைப்புகள்...

⇒ செய்யுட் படைப்புகள்

01. நயினை நாகபூசணி அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்.
02. கொக்குவில் கிருபாகர ழர்த்தி சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்.
03. வல்லியூர மாயவன் கோவை.
04. தெகிவளை நெடுமால் கோவை.

⇒ உரை கண்ட நூல்கள்

01. கந்தபுராணம் சூரபன்மன் வதைப் படலம் - தெளிவுரை.
02. தச்சைச் சிலேடை வெண்பா.
03. நல்லை நாவலன் கோவை (ஏழாலை இலக்கிய காலநிதி மு.கந்தையா அவர்களுடன் இணைந்து செய்தது.)
04. யார்க்கரு அந்தாதி.

⇒ மாணவர்க்கான துறை நூல்கள்.

01. English Through Tamil.
02. G.C.E O/L Lit poems (2008) Notes and Commentary.
03. An Insight Into Jane Eyre.

⇒ பொது.

01. The Hindumarrriage (a monograph)